

Úřední věstník

Evropské unie

C 9

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 57

11. ledna 2014

Oznámení č.

Obsah

Strana

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2014/C 9/01

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* Úř. věst. C 377, 21.12.2013

1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2014/C 9/02

Věc C-4/11: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 14. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hessischer Verwaltungsgerichtshof — Německo) — Spolková republika Německo v. Kaveh Puid („Azyl — Listina základních práv Evropské unie — Článek 4 — Nařízení (ES) č. 343/2003 — Článek 3 odst. 1 a 2 — Určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států — Články 6 až 12 — Kritéria k určení příslušného členského státu — Článek 13 — Podpůrné ustanovení“)

2

2014/C 9/03

Věc C-322/11: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus — Finsko) — řízení zahájené na návrh K („Řízení o předběžné otázce — Článek 63 SFEU a 65 SFEU — Volný pohyb kapitálu — Daňová právní úprava členského státu, která neumožňuje odečíst ztrátu z prodeje nemovitého majetku nacházejícího se v jiném členském státě od zisku z převodu cenných papírů v členském státě zdanění“)

3

CS

Cena:
3 EUR

(Pokračování na následující straně)

2014/C 9/04	Spojené věci C-514/11 P a C-605/11 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 14. listopadu 2013 — Liga para a Protecção da Natureza (LPN), Finská republika v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Přístup k dokumentům orgánů — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Článek 4 odstavec 2 třetí odrážka — Výjimka týkající se ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu — Informace o životním prostředí — Nařízení (ES) č. 1367/2006 — Článek 6 odstavec 1 — Dokumenty vztahující se k řízení o nesplnění povinnosti ve fázi před zahájením soudního řízení — Odepření přístupu — Povinnost provést konkrétní a individuální posouzení obsahu dokumentů uvedených v žádosti o přístup — Převažující veřejný zájem“) 3	3
2014/C 9/05	Věc C-518/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof te Amsterdam — Nizozemsko) — UPC Nederland BV v. Gemeente Hilversum („Sítě a služby elektronických komunikací — Směrnice 97/66/ES, 2002/19/ES, 2002/20/ES, 2002/21/ES a 2002/22/ES — Věcná působnost — Poskytování základní nabídky rozhlasových a televizních programů přístupné prostřednictvím kabelové sítě — Prodej kabelové sítě obce soukromé společnosti — Smluvní klauzule týkající se výše poplatku — Pravomoci vnitrostátních regulačních orgánů — Zásada loajální spolupráce“) 4	4
2014/C 9/06	Věc C-638/11 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 14. listopadu 2013 — Rada Evropské unie v. Gul Ahmed Textile Mills Ltd, Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Dumping — Dovoz bavlněného ložního prádla pocházejícího z Pákistánu — Nařízení (ES) č. 384/96 — Článek 3 odst. 7 — Pojem „jiné činitele““) 5	5
2014/C 9/07	Věc C-60/12: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 14. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vrchního soudu v Praze — Česká republika) — řízení o výkonu rozhodnutí o peněžité sankci vydaného vůči Mariánu Balážovi („Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Rámcové rozhodnutí 2005/214/SVV — Uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut — „Soud, který je příslušný též v trestních věcech“ — „Unabhängiger Verwaltungssenat“ v rakouském právu — Povaha a rozsah přezkumu prováděného soudem vykonávajícího členského státu“) 5	5
2014/C 9/08	Věc C-72/12: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht — Německo) — Gemeinde Altrip, Gebrüder Hört GbR, Willi Schneider v. Land Rheinland-Pfalz („Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Směrnice 85/337/EHS — Posouzení vlivů na životní prostředí — Aarhuská úmluva — Směrnice 2003/35/ES — Právo na soudní přezkum rozhodnutí o povolení — Časová působnost — Řízení o povolení zahájené před uplynutím lhůty pro provedení směrnice 2003/35/ES — Rozhodnutí přijaté po tomto dni — Podmínky přípustnosti žaloby — Porušení práva — Povaha procesní vady, která může být uplatněna — Rozsah přezkumu“) 6	6
2014/C 9/09	Věc C-90/12: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 7. listopadu 2013 — Evropská komise v. Polská republika („Nesplnění povinnosti státem — Letecká doprava — Dohody mezi členskými státy a třetími zeměmi o leteckých službách — Povinnost členských států zajistit rozdělení přepravních práv mezi dotčené letecké dopravce Unie nediskriminujícím a průhledným postupem a o uvedeném postupu neprodleně uvědomit Komisi“) 7	7
2014/C 9/10	Spojené věci C-187/12 až C-189/12: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato — Itálie) — SFIR — Società fondiaria industriale romagnola SpA, Italia Zuccheri SpA, Co.Pro.B. — Cooperativa Produttori Bieticoli Soc. coop. Agricola, Eridania Sadam SpA v. AGEA — Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura, Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali, („Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 320/2006 — Nařízení (ES) č. 968/2006 — Zemědělství — Dočasný režim restrukturalizace cukrovarnického průmyslu — Podmínky poskytnutí restrukturalizační podpory — Pojmy „výrobní zařízení“ a „úplná demontáž““) 7	7

2014/C 9/11	Věc C-199/12 až C-201/12: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 7. listopadu 2013 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State — Nizozemsko) — Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel v. X (C-199/12), Y (C-200/12); Z v. Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (C-201/12) („Směrnice 2004/83/ES — Minimální normy týkající se podmínek přiznávání postavení uprchlíka nebo statusu podporné ochrany — Článek 10 odst. 1 písm. d) — Příslušnost k určité společenské vrstvě — Sexuální orientace — Důvod pronásledování — Článek 9 odst. 1 — Pojem „akty pronásledování“ — Oprávněné obavy před pronásledováním z důvodu příslušnosti k určité společenské vrstvě — Dostatečně závažná jednání opravňující takovou obavu — Právní úprava trestající homosexuální jednání — Článek 4 — Individuální posuzování skutečností a okolností“) 8	8
2014/C 9/12	Věc C-221/12: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 14. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State van België — Belgie) — Belgacom NV v. Interkommunale voor Teledistributie van het Gewest Antwerpen (Integan), Inter-Media, West-Vlaamse Energie- en Teledistributiemaatschappij (WVEM), Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE) („Řízení o předběžné otázce — Článek 49 SFEU — Svoboda usazování — Článek 56 SFEU — Volný pohyb služeb — Zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace — Povinnost transparentnosti — Rozsah působnosti — Dohoda uzavřená mezi veřejnoprávními subjekty členského státu a podnikem z tohoto členského státu — Převedení činnosti poskytování televizních služeb, jakož i dočasné převedení výlučného práva používat kabelové sítě ze strany těchto subjektů na podnik z uvedeného členského státu — Možnost hospodářského subjektu z téhož členského státu dovolávat se článků 49 SFEU a 56 SFEU před soudy tohoto členského státu — Nevyhlášení veřejné soutěže — Odůvodnění — Existence předchozí dohody — Transakce, která má ukončit spor týkající se výkladu této dohody — Nebezpečí snížení hodnoty převedené činnosti“) 9	9
2014/C 9/13	Věc C-225/12: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State — Nizozemsko) — C. Demir v. Staatssecretaris van Justitie („Řízení o předběžné otázce — Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Článek 13 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 — Klausule „standstill“ — Pojem „legální pobyt““) 9	9
2014/C 9/14	Spojené věci C-249/12 a C-250/12: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Inalta Curte de Casație și Justiție — Rumunsko) — Corina-Hrisi Tulică v. Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (C-249/12), Călin Ion Plavosin v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș — Serviciul Soluționare Contestații, Activitatea de Inspecție Fiscală — Serviciul de Inspecție Fiscală Timiș (C-250/12) („Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 73 a 78 — Transakce s nemovitostmi prováděné fyzickými osobami — Kvalifikace těchto transakcí jako zdanitelných plnění — Určení dlužné DPH, jestliže smluvní strany při uzavření smlouvy ohledně této daně nečinily žádné ujednání — Možnost či nemožnost dodavatele zpětně získat DPH od pořizovatele — Důsledky“)..... 10	10
2014/C 9/15	Věc C-313/12: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — Itálie) — Giuseppa Romeo v. Regione Siciliana („Vnitrostátní správní řízení — Čistě vnitrostátní situace — Správní akty — Povinnost uvést odůvodnění — Možnost zhojit nedostatek odůvodnění v průběhu soudního řízení proti správnímu aktu — Výklad čl. 296 druhého pododstavce SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie — Nedostatek pravomoci Soudního dvora“) 11	11
2014/C 9/16	Věc C-383/12 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 14. listopadu 2013 — Environmental Manufacturing LLP v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Société Elmar Wolf („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Obrazová ochranná známka představující hlavu vlka — Námitky majitele mezinárodních a národních obrazových ochranných známek obsahujících slovní prvky „WOLF Jardin“ a „Outils WOLF“ — Relativní důvody pro zamítnutí — Zásah do rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 8 odst. 5 — Změna hospodářského chování průměrného spotřebitele — Důkazní břemeno“) 11	11

2014/C 9/17	Věc C-388/12: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Itálie) — Comune di Ancona v. Regione Marche („Strukturální fondy — Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR) — Finanční pomoc ze strukturálních fondů — Kritéria způsobilosti výdajů — Nařízení (ES) č. 1260/1999 — Článek 30 odst. 4 — Zásada trvání operace — Pojem „podstatná změna“ operace — Udělení koncese bez předchozího zveřejnění či nabídkového řízení“) 12	12
2014/C 9/18	Věc C-442/12: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 7. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Jan Sneller v. DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV („Pojištění právní ochrany — Směrnice 87/344/EHS — Článek 4 odst. 1 — Svobodný výběr advokáta pojištěným — Ustanovení ve všeobecných podmínkách pro smlouvu o zajištění právního zastoupení v soudních a správních řízeních jedním ze zaměstnanců pojistitele — Náklady na právní zastoupení externím právním poradcem, které jsou hrazeny pouze tehdy, je-li podle pojistitele nezbytné, aby se případem zabýval externí právní poradce“) 13	13
2014/C 9/19	Věc C-473/12: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour constitutionnelle — Belgie) — Institut professionnel des agents immobiliers (IPI) v. Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL, Grégory Francotte („Zpracování osobních údajů — Směrnice 95/46/ES — Články 10 a 11 — Informační povinnost — Článek 13 odst. 1 písm. d) a g) — Výjimky — Rozsah výjimek — Soukromí detektivové jednající pro organizaci vykonávající dohled nad regulovaným povoláním — Směrnice 2002/58/ES — Článek 15 odst. 1“) 13	13
2014/C 9/20	Věc C-478/12: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 14. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht Feldkirch — Rakousko) — Armin Maletic, Marianne Maletic v. lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH („Příslušnost ve věcech občanských a obchodních — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 16 odst. 1 — Cestovní smlouva uzavřená mezi spotřebitelem s bydlištěm v jednom členském státě a cestovní kanceláří usazenou v jiném členském státě — Poskytovatel služeb využívaných cestovní kanceláří usazenou v členském státě bydliště spotřebitele — Právo spotřebitele podat žalobu proti oběma podnikům u soudu v místě svého bydliště“) 14	14
2014/C 9/21	Věc C-522/12: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 7. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesarbeitsgericht — Německo) — Tefik Isbir v. DB Services GmbH („Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb služeb — Vysílání pracovníků — Směrnice 96/71/ES — Minimální mzda — Jednorázové částky a příspěvek zaměstnavatele na víceleté spoření ve prospěch jeho zaměstnanců“) 14	14
2014/C 9/22	Věc C-547/12 P: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 7. listopadu 2013 — Řecká republika v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — EZOF — Záruční sekce — Vyúčtování výdajů platebních agentur určitých členských států, pokud jde o výdaje financované z fondu — Částky, které mají být inkasovány zpět od Řecké republiky po nevrácení ve stanovených lhůtách — Zkreslení důkazů“) 15	15
2014/C 9/23	Věc C-560/12 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. listopadu 2013 — Wam Industriale SpA v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Usazení se podniku v některých třetích státech — Půjčky se sníženou sazbou — Rozhodnutí, kterým byla státní podpora prohlášena za částečně neslučitelnou se společným trhem a nařízeno její vrácení — Rozhodnutí přijaté po zrušení původního rozhodnutí týkajícího se téhož řízení Tribunálem — Výkon rozsudku Tribunálu“) 15	15

2014/C 9/24	Věc C-587/12 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. listopadu 2013 — Italská republika v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Usazení podniku v některých třetích zemích — Půjčky se sníženou sazbou — Rozhodnutí prohlašující podpory za částečně neslučitelné se společným trhem a nařizující jejich navrácení — Rozhodnutí přijaté poté, co Tribunál zrušil původní rozhodnutí týkající se téhož řízení — Výkon rozsudku Tribunálu“) 16	16
2014/C 9/25	Věc C-23/13: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. listopadu 2013 — Evropská komise v. Francouzská republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 91/271/EHS — Čištění městských odpadních vod — Články 3 a 4“)..... 16	16
2014/C 9/26	Věc C-527/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španělsko) dne 7. října 2013 — Lourdes Cachaldora Fernandez v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) 17	17
2014/C 9/27	Věc C-537/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos Aukšiausiasis Teismas (Litva) dne 14. října 2013 — Birutė Šiba v. Arūnas Devėnas 17	17
2014/C 9/28	Věc C-538/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) dne 14. října 2013 — eVigilo Ltd v. Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos 18	18
2014/C 9/29	Věc C-539/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (Spojené království) dne 14. října 2013 — Merck Canada Inc., Merck Sharp & Dohme Ltd v. Sigma Pharmaceuticals PLC 19	19
2014/C 9/30	Věc C-541/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 16. října 2013 — Douane Advies Bureau Rietveld v. Hauptzollamt Hannover 20	20
2014/C 9/31	Věc C-554/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 28. října 2013 — Z. Zh., další účastník řízení: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie & Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, další účastník řízení: I. O. 20	20
2014/C 9/32	Věc C-562/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour du travail de Bruxelles (Belgie) dne 31. října 2013 — Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-La-Neuve v. Moussa Abdida 20	20
2014/C 9/33	Věc C-564/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 31. října 2013 Planet A.E., Anonimi Etairia Parochis Symvouleftikon Ypiresion proti usnesení Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 9. září 2013 ve věci T-489/12, Planet v. Komise 21	21

Tribunál

2014/C 9/34	Věc T-377/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 18. listopadu 2013 — Preparados Alimenticios v. OHIM — Rila Feinkost-Importe (Jambo Afrika) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství Jambo Afrika — Starší obrazové ochranné známky Společenství JUMBO, JUMBO CUBE, JUMBO MARINADE, JUMBO NOKKOS, JUMBO ROF, JUMBO CHORBA MOUTON-MUTTON, JUMBO Aroma All purpose seasoning Condiment — Starší národní obrazové ochranné známky JUMBO — Starší nezapsaná slovní ochranná známka JUMBO — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)..... 22	22
-------------	--	----

2014/C 9/35	Věc T-313/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. listopadu 2013 — Heede v. OHIM (Matrix-Energetics) („Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství Matrix Energetics — Absolutní důvody pro zamítnutí — Popisný charakter — Relevantní veřejnost — Datum posouzení popisného charakteru — Článek 7 odst. 1 písmena b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“).....	22
2014/C 9/36	Věc T-337/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. listopadu 2013 — El Hogar Perfecto del Siglo XXI v. OHIM — Wenf International Advisers (Vývrtka) („Průmyslový vzor Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Zapsaný průmyslový vzor Společenství znázorňující vývrtku — Starší národní průmyslový vzor — Důvod neplatnosti — Nedostatek individuální povahy — Neexistence odlišného celkového dojmu — Informovaný uživatel — Míra volnosti původce — Články 4, 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002“).....	22
2014/C 9/37	Věc T-443/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. listopadu 2013 — Equinix (Germany) v. OHIM Acotel (ancotel.) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška prostorové ochranné známky Společenství ancotel. — Starší prostorová ochranná známka Společenství ACOTEL — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)	23
2014/C 9/38	Věc T-524/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. listopadu 2013 — Recaro v. OHIM — Certino Mode (RECARO) („Ochranná známka Společenství — Řízení o zrušení — Slovní ochranná známka Společenství RECARO — Skutečné užívání ochranné známky — Článek 15 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 — Povaha užívání ochranné známky — Přípustnost nových důkazů — Článek 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009 — Povinnost odůvodnění — Článek 75 nařízení č. 207/2009“)	23
2014/C 9/39	Věc T-248/13: Žaloba podaná dne 6. listopadu 2013 — FK v. Komise	24
2014/C 9/40	Věc T-534/13: Žaloba podaná dne 4. října 2013 — Panrico v. OHIM — HDN Development (Krispy Kreme DOUGHNUTS)	24
2014/C 9/41	Věc T-557/13: Žaloba podaná dne 24. října 2013 — Německo v. Komise	25
2014/C 9/42	Věc T-562/13: Žaloba podaná dne 24. října 2013 — Isotis v. Evropská komise	26
2014/C 9/43	Věc T-584/13: Žaloba podaná dne 4. listopadu 2013 — BASF Agro a další v. Komise	27

Soud pro veřejnou službu

2014/C 9/44	Věc F-82/11: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 1. října 2013 — Loukakis a další v. Parlament („Veřejná služba — Výbor zaměstnanců Parlamentu — Volby — Nesrovnalosti ve volebním procesu“)	28
2014/C 9/45	Věc F-59/12: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 17. října 2013 — BF v. Účetní dvůr Evropské unie („Veřejná služba — Jmenování — Obsazení místa ředitele — Oznámení o volném pracovním místě — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení — Neexistence — Nepřípustnost“).....	28
2014/C 9/46	Věc F-97/12: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 7. října 2013 — Thomé v. Komise („Veřejná služba — Otevřené výběrové řízení — Oznámení o výběrovém řízení EPSO/AD/177/10 — Rozhodnutí nepřijmout úspěšného účastníka — Kritéria způsobilosti — Univerzitní diplom“)	28

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2014/C 9/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 377, 21.12.2013

Dřívější publikace

Úř. věst. C 367, 14.12.2013

Úř. věst. C 359, 7.12.2013

Úř. věst. C 352, 30.11.2013

Úř. věst. C 344, 23.11.2013

Úř. věst. C 336, 16.11.2013

Úř. věst. C 325, 9.11.2013

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 14. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hessischer Verwaltungsgerichtshof — Německo) — Spolková republika Německo v. Kaveh Puid

(Věc C-4/11) ⁽¹⁾

(„Azyl — Listina základních práv Evropské unie — Článek 4 — Nařízení (ES) č. 343/2003 — Článek 3 odst. 1 a 2 — Určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států — Články 6 až 12 — Kritéria k určení příslušného členského státu — Článek 13 — Podpůrné ustanovení“)

(2014/C 9/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo

Žalovaný: Kaveh Puid

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hessischer Verwaltungsgerichtshof — Výklad čl. 3 odst. 2 první věty nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. L 50, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 109) — Povinnost členského státu převzít

odpovědnost za posouzení žádosti o azyl na základě čl. 3 odst. 2 nařízení (ES) č. 343/2003 v případě hrozícího porušení základních práv žadatele nebo neuplatnění minimálních norem stanovených směrnicemi 2003/9/ES a 2005/85/ES členským státem příslušným k posouzení žádosti na základě kritérií stanovených uvedeným nařízením

Výrok

Nemohou-li členské státy nevědět o skutečnosti, že systémové nedostatky azylového řízení a podmínek přijímání žadatelů o azyl v členském státě, který byl původně na základě kritérií stanovených v kapitole III nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států, určen za příslušný k posouzení žádosti, představují závažné a prokazatelné důvody pro domněnku, že dotýčný žadatel o azyl bude vystaven skutečnému riziku nelidského nebo ponižujícího zacházení ve smyslu článku 4 Listiny základních práv Evropské unie, což musí ověřit předkládající soud, nesmí členský stát, který určuje příslušný členský stát, žadatele o azyl přemístit do členského státu původně určeného za příslušný k posouzení žádosti a je s výhradou využití možnosti, že žádost posoudí sám, povinen pokračovat v přezkumu kritérií stanovených v uvedené kapitole, aby tak určil, zda lze na základě některého z uvedených kritérií, nebo v opačném případě na základě článku 13 téhož nařízení, určit za příslušný některý jiný členský stát.

Naproti tomu v takovéto situaci skutečnost, že žadatel o azyl nemůže být přemístěn do členského státu, který byl původně určen za příslušný k posouzení žádosti, jako taková neznamená, že členský stát, který určuje příslušný členský stát, je na základě čl. 3 odst. 2 nařízení č. 343/2003 povinen sám posoudit žádost o azyl.

(¹) Úř. věst. C 95, 26.3.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus — Finsko) — řízení zahájené na návrh K

(Věc C-322/11) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Článek 63 SFEU a 65 SFEU — Volný pohyb kapitálu — Daňová právní úprava členského státu, která neumožňuje odečíst ztrátu z prodeje nemovitého majetku nacházejícího se v jiném členském státě od zisku z převodu cenných papírů v členském státě zdanění“)

(2014/C 9/03)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastník původního řízení

K

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Korkein hallinto-oikeus — Výklad článků 63 SFEU a 65 SFEU — Volný pohyb kapitálu — Vnitrostátní daňová právní úprava, která osobě s neomezenou daňovou povinností neumožňuje odečíst ztrátu z prodeje nemovitého majetku nacházejícího se v jiném členském státě od zisku z převodu cenných papírů v členském státě zdanění

Výrok

Články 63 SFEU a 65 SFEU nebrání takové daňové právní úpravě členského státu, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která poplatníkovi s bydlištěm a neomezenou povinností k dani z příjmu v tomto členském státě neumožňuje, aby odečetl od příjmů z movitého majetku zdanitelných v tomto členském státě ztráty z převodu nemovitosti nacházející se v jiném členském státě, zatímco toto za určitých předpokladů umožňuje, nachází-li se nemovitost v prvně uvedeném členském státě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 252, 27.8.2011.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 14. listopadu 2013 — Liga para a Protecção da Natureza (LPN), Finská republika v. Evropská komise

(Spojené věci C-514/11 P a C-605/11 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Přístup k dokumentům orgánů — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Článek 4 odstavec 2 třetí odrážka — Výjimka týkající se ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu — Informace o životním prostředí — Nařízení (ES) č. 1367/2006 — Článek 6 odstavec 1 — Dokumenty vztahující se k řízení o nesplnění povinnosti ve fázi před zahájením soudního řízení — Odepření přístupu — Povinnost provést konkrétní a individuální posouzení obsahu dokumentů uvedených v žádosti o přístup — Převažující veřejný zájem“)

(2014/C 9/04)

Jednací jazyk: portugalština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Liga para a Protecção da Natureza (LPN) (zástupkyně: P. Vinagre e Silva a L. Rossi, advokátky), Finská republika (zástupci: J. Heliskoski, M. Pere a M. J. Leppo, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující navrhovatelky: Estonská republika (zástupkyně: M. Linntam, zmocněnkyně)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupkyně: P. Costa de Oliveira a D. Recchia, zmocněnkyně), Dánské království (zástupci: V. Pasternak Jørgensen a C. Thorning, zmocněnci), Švédské království (zástupkyně: A. Falk a C. Meyer-Seitz, zmocněnkyně)

Vedlejší účastnice podporující Evropskou komisi: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a A. Wiedmann, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravné prostředky proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) ze dne 9. září 2011, LPN v. Komise (T 29/08), kterými Tribunál zamítl žalobu podanou LPN pokud jde o dokumenty a části dokumentů, ke kterým byl Liga para a Protecção da Natureza (LPN) odepřen přístup v rozhodnutí Komise SG.E.3/MIB/psi D (2008) 8639 ze dne 24. října 2008.

Výrok

1) Kasační opravné prostředky se zamítají.

- 2) *Liga para a Protecção da Natureza a Finská republika nahradí každá jednu polovinu nákladů řízení.*
- 3) *Dánské království, Spolková republika Německo, Estonská republika a Švédské království ponese vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 58, 25.2.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce *Gerechthof te Amsterdam — Nizozemsko*) — *UPC Nederland BV v. Gemeente Hilversum*

(Věc C-518/11) (¹)

(„Sítě a služby elektronických komunikací — Směrnice 97/66/ES, 2002/19/ES, 2002/20/ES, 2002/21/ES a 2002/22/ES — Věcná působnost — Poskytování základní nabídky rozhlasových a televizních programů přístupné prostřednictvím kabelové sítě — Prodej kabelové sítě obce soukromé společnosti — Smluvní klauzule týkající se výše poplatku — Pravomoci vnitrostátních regulačních orgánů — Zásada loajální spolupráce“)

(2014/C 9/05)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechthof te Amsterdam

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: UPC Nederland BV

Žalovaná: Gemeente Hilversum

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Gerechthof te Amsterdam — Výklad čl. 8 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 7; Zvl. vyd. 13/29, s. 323), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 33; Zvl. vyd. 13/29, s. 349), jakož i směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L 108, s. 51; Zvl. vyd. 13/29, s. 367) — Šíření volně přístupných

rozhlasových a televizních programů prostřednictvím kabelu — Obec, která převedla svůj kabelový podnik — Omezení maloobchodních cen — Pravidla hospodářské soutěže — Uplatňování předpisů vnitrostátními soudy

Výrok

1) Článek 2 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) musí být vykládán v tom smyslu, že služba spočívající v poskytování základní nabídky rozhlasových a televizních programů přístupné prostřednictvím kabelové sítě, za jejíž poskytování jsou účtovány jak náklady na přenos, tak i odměna placená vysílacím organizacím a autorské poplatky placené organizacím pro kolektivní správu autorských práv v souvislosti s šířením obsahů děl, spadá pod pojem „služby elektronických komunikací“, a tudíž do oblasti věcné působnosti jak této směrnice, tak i směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/66/ES ze dne 15. prosince 1997 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví telekomunikací, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě), které tvoří nový právní rámec v odvětví služeb elektronických komunikací, pokud tato služba zahrnuje především přenos televizního obsahu prostřednictvím sítě kabelového televizního vysílání až do připojovacího bodu konečného spotřebitele.

2) Tyto směrnice musí být vykládány v tom smyslu, že od uplynutí lhůty k jejich provedení nepovolují takovému subjektu, jako je subjekt dotčený v původním řízení, který nemá postavení vnitrostátního regulačního orgánu, aby přímo zasahoval do stanovení cen za poskytování základní nabídky rozhlasových a televizních programů přístupné prostřednictvím kabelové sítě, které jsou účtovány konečnému spotřebiteli.

3) Tytéž směrnice musejí být vykládány v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti původního řízení, a s ohledem na zásadu loajální spolupráce neumožňují, aby se subjekt, který nemá postavení vnitrostátního regulačního orgánu, vůči poskytovateli základní nabídky rozhlasových a televizních programů přístupné prostřednictvím kabelové sítě dovolával ustanovení smlouvy uzavřené před přijetím nového právního rámce v oblasti služeb elektronických komunikací, které omezuje svobodu tohoto poskytovatele při stanovení cen.

(¹) Úř. věst. C 25, 28.1.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 14. listopadu 2013 — Rada Evropské unie v. Gul Ahmed Textile Mills Ltd, Evropská komise

(Věc C-638/11 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Dumping — Dovoz bavlněného ložního prádla pocházejícího z Pákistánu — Nařízení (ES) č. 384/96 — Článek 3 odst. 7 — Pojem „jiné činitele““)

(2014/C 9/06)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: J.-P. Hix, zmocněnec a G. Berrisch, advokát)

Další účastníci řízení: Gul Ahmed Textile Mills Ltd (zástupce: L. Ruessmann, advokát), Evropská komise (zástupci: A. Stobiecka-Kuik, zmocněnkyně, ve spolupráci s E. McGovernem, Barrister)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 27. září 2011, Gul Ahmed Textile Mills v. Rada (T-199/04), kterým bylo zrušeno, pokud jde o Gul Ahmed Textile Mills Ltd, nařízení Rady (ES) č. 397/2004 ze dne 2. března 2004 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu bavlněného ložního prádla pocházejícího z Pákistánu (Úř. věst. L 66, s. 1; Zvl. vyd. 11/50, s. 26) — Porušení čl. 3 odst. 7 nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45) — Určení existence újmy — Prokázání příčinné souvislosti mezi dovozy, které jsou předmětem dumpingu, a způsobenou újmou — Faktory, které je třeba zohlednit

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 27. září 2011 Gul Ahmed Textile Mills v. Rada (T-199/04) se zrušuje.
- 2) Věc se vrací zpět Tribunálu Evropské unie.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 65, 3.3.2012.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 14. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vrchního soudu v Praze — Česká republika) — řízení o výkonu rozhodnutí o peněžité sankci vydaného vůči Mariánu Balážovi

(Věc C-60/12) ⁽¹⁾

(„Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Rámcové rozhodnutí 2005/214/SVV — Uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut — „Soud, který je příslušný též v trestních věcech“ — „Unabhängiger Verwaltungssenat“ v rakouském právu — Povah a rozsah přezkumu prováděného soudem vykonávajícího členského státu“)

(2014/C 9/07)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Vrchní soud v Praze

Účastník původního řízení

Marián Baláž

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Vrchní soud v Praze — Výklad čl. 1 písm. a) bodu iii) rámcového rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut (Úř. věst. L 76, s. 16) — Pojem „soud, který je příslušný též v trestních věcech“ — „Unabhängiger Verwaltungssenat“ v rakouském právu — Pojem „příležitost k projednání věci“ před soudem ve smyslu čl. 1 písm. a) bodu iii) rámcového rozhodnutí — Rozsah

Výrok

- 1) Pojem „soud, který je příslušný též v trestních věcech“ uvedený v čl. 1 písm. a) bodě iii) rámcového rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, je autonomním pojmem unijního práva a musí být vykládán v tom smyslu, že pod něj spadá každý soud, před nímž probíhá řízení naplňující základní znaky trestního řízení. Unabhängiger Verwaltungssenat in den Ländern (Rakousko) tato kritéria splňuje, a proto je třeba na něj pohlížet tak, že pod uvedený pojem spadá.

- 2) Článek 1 písm. a) bod iii) rámcového rozhodnutí 2005/214, ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299, musí být vykládán v tom smyslu, že na určitou osobu je třeba pohlížet tak, že měla příležitost k projednání věci před soudem, který je příslušný též v trestních věcech, i v případě, kdy byla povinna respektovat skutečnost, že před podáním opravného prostředku k soudu musí proběhnout správní řízení. Takový soud musí být plně příslušný k přezkoumání věci po právní stránce i po stránce skutkové.

(¹) Úř. věst. C 109, 14.4.2012.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht — Německo) — Gemeinde Altrip, Gebrüder Hört GbR, Willi Schneider v. Land Rheinland-Pfalz

(Věc C-72/12) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Směrnice 85/337/EHS — Posouzení vlivů na životní prostředí — Aarhuská úmluva — Směrnice 2003/35/ES — Právo na soudní přezkum rozhodnutí o povolení — Časová působnost — Řízení o povolení zahájené před uplynutím lhůty pro provedení směrnice 2003/35/ES — Rozhodnutí přijaté po tomto dni — Podmínky přípustnosti žaloby — Porušení práva — Povaha procesní vady, která může být uplatněna — Rozsah přezkumu“)

(2014/C 9/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobci: Gemeinde Altrip, Gebrüder Hört GbR, Willi Schneider

Žalovaná: Land Rheinland-Pfalz

Za přítomnosti: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesverwaltungsgericht Leipzig — Výklad čl. 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnice Rady 85/337/EHS a 96/61/ES, pokud jde o účast veřejnosti a přístup k právní ochraně (Úř. věst. L 156, s. 17; Zvl. vyd. 15/07, s. 466), jakož i článku 10a směrnice Rady 82/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/01, s. 248) ve znění směrnice 2003/35/ES — Výstavba prostorů pro zadržování vody — Právo podat opravný prostředek proti rozhodnutí o schválení — Časová účinnost — Situace, v níž bylo řízení o schválení zahájeno před uplynutím lhůty pro provedení směrnice 2003/35/ES a rozhodnutí bylo přijato po uplynutí této lhůty

Výrok

- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnice Rady 85/337/EHS a 96/61/ES, pokud jde o účast veřejnosti a přístup k právní ochraně, kterou byl do směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, vložen článek 10a, musí být s ohledem na skutečnost, že stanoví, že měla být provedena nejpozději dne 25. června 2005, vykládána v tom smyslu, že ustanovení vnitrostátního práva přijatá za účelem provedení tohoto článku se musí rovněž uplatnit na správní povolení řízení zahájená před 25. červnem 2005, pokud vedla k vydání povolení po tomto dni.
- 2) Článek 10a směrnice 85/337, ve znění směrnice 2003/35, musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby členské státy omezily použitelnost ustanovení k provedení tohoto článku na případ, kdy je legalita rozhodnutí napadena z důvodu neprovedení posouzení vlivu na životní prostředí, a nevztáhly je na ty případy, kdy takové posouzení provedeno bylo, avšak mělo nedostatky.
- 3) Článek 10a písm. b) směrnice 85/337, ve znění směrnice 2003/35, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní judikatuře, která neuznává porušení práva ve smyslu tohoto článku, pokud je prokázáno, že je za okolností projednávané věci možné, že napadené rozhodnutí by bez procesní vady uplatněné žalobcem nebylo odlišné. Tak tomu však může být jen za podmínky, že soud nebo orgán, před kterým je řízení vedeno, neuloží v této souvislosti důkazní břemeno žalobci, a případně

rozhodne s přihlédnutím k důkazům předloženým stavebníkem nebo příslušnými orgány, a obecněji všem písemnostem ve spise, který mu byl předložen, a s ohledem zejména na stupeň závažnosti uplatňované vady a po ověření, zda zbavila dotčenou veřejnost jedné ze záruk, které jsou jí poskytnuty, aby jí byl v souladu s cíli směrnice 85/337 umožněn přístup k informacím a způsobilost účastnit se rozhodovacího procesu.

(¹) Úř. věst. C 133, 5.5.2012.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 7. listopadu 2013 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-90/12) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Letecká doprava — Dohody mezi členskými státy a třetími zeměmi o leteckých službách — Povinnost členských států zajistit rozdělení přepravních práv mezi dotčené letecké dopravce Unie nediskriminujícím a průhledným postupem a o uvedeném postupu neprodleně uvědomit Komisi“)

(2014/C 9/09)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: K. Simonsson a M. Owsiany-Hornung, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika (zástupci: B. Majczyna a M. Szpunar, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 5 a 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 847/2004 ze dne 29. dubna 2004 o sjednávání a provádění dohod mezi členskými státy a třetími zeměmi o leteckých službách (Úř. věst. L 157, s. 7) — Povinnost členských států zajistit rozdělení přepravních práv mezi dotčené letecké dopravce Společenství nediskriminujícím a průhledným postupem a o uvedeném postupu neprodleně uvědomit Komisi

Výrok

1) Polská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 5 a 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 847/2004 ze dne 29. dubna 2004 o sjednávání a provádění dohod mezi členskými státy a třetími zeměmi o leteckých službách tím, že nevydala příslušná opatření, která jsou nezbytná pro splnění těchto článků.

2) Polské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 126, 28.4.2012.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato — Itálie) — SFIR — Società fondiaria industriale romagnola SpA, Italia Zuccheri SpA, Co.Pro.B. — Cooperativa Produttori Bieticoli Soc. coop. Agricola, Eridania Sadam SpA v. AGEA — Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura, Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali,

(Spojené věci C-187/12 až C-189/12) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 320/2006 — Nařízení (ES) č. 968/2006 — Zemědělství — Dočasný režim restrukturalizace cukrovarnického průmyslu — Podmínky poskytnutí restrukturalizační podpory — Pojmy „výrobní zařízení“ a „úplná demontáž““)

(2014/C 9/10)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SFIR — Società fondiaria industriale romagnola SpA, Italia Zuccheri SpA, Co.Pro.B. — Cooperativa Produttori Bieticoli Soc. coop. Agricola, Eridania Sadam SpA

Žalovaní: AGEA — Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura, Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali,

Předmět věci

Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce — Consiglio di Stato — Výklad článků 3 a 4 nařízení Rady (ES) č. 320/2006 ze dne 20. února 2006, kterým se zavádí dočasný režim restrukturalizace cukrovarnického průmyslu ve Společenství a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 58, s. 42), jakož i článku 4 nařízení Komise (ES) č. 968/2006 ze dne 27. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 320/2006 (Úř. věst. L 176, p. 32) — Podmínky udělení podpory v plné výši — Pojmy „výrobní zařízení“ a „úplná demontáž“ — Možnost přiznat podnikům vyrábějícím cukr, isoglukosu či inulinový sirup celkovou výši podpory v případě, že zachovají zařízení, která nejsou spojena s produkcí takových výrobků, ale používána pro jiné výrobky

Výrok

- 1) Články 3 a 4 nařízení Rady (ES) č. 320/2006 ze dne 20. února 2006, kterým se zavádí dočasný režim restrukturalizace cukrovarnického průmyslu ve Společenství a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005 o financování společné zemědělské politiky, a článek 4 nařízení Komise (ES) č. 968/2006 ze dne 27. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 320/2006, kterým se zavádí dočasný režim restrukturalizace cukrovarnického průmyslu ve Společenství, musejí být vykládány v tom smyslu, že pro účely těchto článků zahrnuje pojem „výrobní zařízení“ síla určená ke skladování cukru příjemce podpory, a to nezávisle na skutečnosti, že jsou využívána i k jiným účelům. Pod tento pojem nespadá síla využívaná výlučně ke skladování cukru vyrobeného v rámci kvóty, uloženého jinými výrobci či zakoupeného od těchto výrobců, ani síla využívaná pouze k jeho balení a další úpravě pro účely jeho uvádění na trh. Vnitrostátnímu soudu přísluší, aby takové posouzení provedl v závislosti na okolnostech jednotlivého případu s ohledem na technické vlastnosti či skutečné využití dotyčných silážních zařízení.
- 2) Přezkum třetí a čtvrté otázky ve věci C 188/12, jakož i druhé a třetí otázky ve věci C 189/12, neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost článků 3 a 4 nařízení č. 320/2006 a článku 4 nařízení č. 968/2006.

(¹) Úř. věst. C 194, 30.6.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 7. listopadu 2013 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State — Nizozemsko) — Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel v. X (C-199/12), Y (C-200/12); Z v. Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (C-201/12)

(Věc C-199/12 až C-201/12) (¹)

(„Směrnice 2004/83/ES — Minimální normy týkající se podmínek přiznávání postavení uprchlíka nebo statusu podpůrné ochrany — Článek 10 odst. 1 písm. d) — Příslušnost k určité společenské vrstvě — Sexuální orientace — Důvod pronásledování — Článek 9 odst. 1 — Pojem „akty pronásledování“ — Oprávněné obavy před pronásledováním z důvodu příslušnosti k určité společenské vrstvě — Dostatečně závažná jednání opravňující takovou obavu — Právní úprava trestající homosexuální jednání — Článek 4 — Individuální posuzování skutečností a okolností“)

(2014/C 9/11)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobci: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, Z

Žalovaní: X (C-199/12), Y (C-200/12), Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (C-201/12)

za přítomnosti: Hoog Commissariaat van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (C-199/12 až C-201/12)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Raad van State — Výklad čl. 9 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. c) a čl. 10 odst. 1 písm. d) směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany (Úř. věst. L 304, s. 12; Zvl. vyd. 19/07, s. 96) — Přiznání postavení uprchlíka — Podmínky — Důvody pronásledování — Homosexuality — Pojem „určitá společenská vrstva“ — Právní předpisy země původu stanovící trest odnětí svobody v minimální délce trvání 10 let v případě homosexuálních vztahů

Výrok

- 1) Článek 10 odst. 1 písm. d) směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany, musí být vykládán tak, že existence takové trestněprávní úpravy, o jakou se jedná v každé z věcí v původním řízení, která se vztahuje specificky na homosexuály, umožňuje konstatovat, že na tyto osoby je nutné pohlížet tak, že tvoří určitou společenskou vrstvu.
- 2) Článek 9 odst. 1 ve spojení s čl. 9 odst. 2 písm. c) směrnice 2004/83 musí být vykládán tak, že samotná trestnost homosexuálního jednání jako taková nepředstavuje akt pronásledování. Naopak trest odnětí svobody, jenž postihuje homosexuální jednání a je v zemi původu, která takovou právní úpravu přijala, skutečně ukládán, musí být považován za nepřiměřené nebo diskriminační trestání, a tedy za akt pronásledování.
- 3) Článek 10 odst. 1 písm. d) ve spojení s čl. 2 písm. c) směrnice 2004/83 musí být vykládán tak, že z oblasti působnosti této směrnice je vyloučeno pouze homosexuální jednání, které je podle vnitrostátní právní úpravy členských států trestné. Při posuzování žádosti o přiznání postavení uprchlíka nemohou příslušné orgány rozumně očekávat, že žadatel o azyl bude v zemi původu svou homosexualitu skrývat nebo si bude počínat se zdrženlivostí při projevování sexuální orientace, aby se vyhnul riziku pronásledování.

(¹) Úř. věst. C 217, 21.7.2012.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 14. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State van België — Belgie) — Belgacom NV v. Interkommunale voor Teledistributie van het Gewest Antwerpen (Integan), Inter-Media, West-Vlaamse Energie- en Teledistributiemaatschappij (WVEM), Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE)

(Věc C-221/12) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Článek 49 SFEU — Svoboda usazování — Článek 56 SFEU — Volný pohyb služeb — Zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace — Povinnost transparentnosti — Rozsah působnosti — Dohoda uzavřená mezi veřejnoprávními subjekty členského státu a podnikem z tohoto členského státu — Převod činnosti poskytování televizních služeb, jakož i dočasné převedení výlučného práva používat kabelové sítě ze strany těchto subjektů na podnik z uvedeného členského státu — Možnost hospodářského subjektu z téhož členského státu dovolávat se článků 49 SFEU a 56 SFEU před soudy tohoto členského státu — Nevyhlášení veřejné soutěže — Odůvodnění — Existence předchozí dohody — Transakce, která má ukončit spor týkající se výkladu této dohody — Nebezpečí snížení hodnoty převedené činnosti“)

(2014/C 9/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State van België

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Belgacom NV

Žalovaní: Interkommunale voor Teledistributie van het Gewest Antwerpen (INTEGAN), Inter-Media, West-Vlaamse Energie- en Teledistributiemaatschappij (WVEM), Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Raad van State van België — Výklad článků 49 SFEU a 56 SFEU — Rozsah působnosti — Zásada transparentnosti — Dohoda uzavřená mezi veřejnoprávním subjektem a podnikem z tohoto členského státu o převodu určitých práv tohoto veřejnoprávního subjektu na dotčený podnik bez vyhlášení veřejné soutěže nebo výzvy k podání nabídek adresované jiným podnikům

Výrok

1) Články 49 SFEU a 56 SFEU musejí být vykládány v tom smyslu, že se hospodářský subjekt členského státu může před soudy tohoto

členského státu dovolávat porušení povinnosti transparentnosti vyplývající z těchto článků, ke kterému došlo v souvislosti s uzavřením dohody, kterou jeden nebo více veřejnoprávních subjektů uvedeného členského státu udělily hospodářskému subjektu z téhož členského státu koncesi na služby mající nepochybný přeshraniční význam nebo svěřily hospodářskému subjektu výlučné právo provozovat hospodářskou činnost mající takový význam.

2) Články 49 SFEU a 56 SFEU musejí být vykládány v tom smyslu, že:

vůle neporušit určitá práva, která veřejnoprávní subjekty svěřily hospodářskému subjektu podle dřívější dohody týkající se používání kabelových sítí, které jim patří, nemůže odůvodnit, aby byl v rozporu s unijním právem rozšířen účel dohody, ve formě přímého zadání koncese na služby nebo přiznání výlučného práva vykonávat činnost mající nepochybný přeshraniční význam, i kdyby tomu tak bylo za účelem ukončení sporu ohledně dosahu této dohody, ke kterému došlo mezi dotýcnými stranami z důvodů zcela nezávislých na jejich vůli;

důvody hospodářské povahy, jako je vůle zamezit snížení hodnoty hospodářské činnosti, nejsou naléhavými důvody obecného zájmu, které odchylně od zásad rovného zacházení a zákazu diskriminace, jež jsou zakotveny v uvedených člancích, opravňují přímo zadat koncesi na služby týkající se této činnosti nebo svěřit výlučné právo vykonávat uvedenou činnost mající nepochybný přeshraniční význam.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 243, 11.8.2012.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State — Nizozemsko) — C. Demir v. Staatssecretaris van Justitie

(Věc C-225/12) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Článek 13 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 — Klausule „standstill“ — Pojem „legální pobyt““)

(2014/C 9/13)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobce: C. Demir

Žalovaný: Staatssecretaris van Justitie

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Raad van State — Nizozemsko — Výklad článku 13 rozhodnutí č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení, přijatého Radou přidružení, která byla zřízena Dohodou o přidružení mezi EHS a Tureckem — Zákaz zavádět nová omezení přístupu tureckých pracovníků na pracovní trh, kteří se nacházejí na jejich příslušném území v legálním postavení, co se týče pobytu a zaměstnání, adresovaný členským státům — Vnitrostátní právní úprava stanovící hmotnou nebo procesní podmínku prvního vstupu tureckých státních příslušníků na vnitrostátní území — Požadavek mít dočasné povolení k pobytu před vstupem na území Nizozemska a podáním žádosti o povolení k pobytu — Bod 85 rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech C-317/01 (Abatay) a C-369/01 (Sahin) (Sb. rozh. s. I-12301)

Výrok

- 1) Článek 13 rozhodnutí č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení, přijatého Radou přidružení, která byla zřízena Dohodou zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem, která byla podepsána dne 12. září 1963 v Ankaře Tureckou republikou na jedné straně a členskými státy EHS a Společenstvím na straně druhé a která byla uzavřena, schválena a potvrzena jménem Společenství rozhodnutím Rady 64/732/EHS ze dne 23. prosince 1963, musí být vykládán tak, že je-li cílem opatření hostitelského členského státu vymezení kritéria legálnosti postavení tureckých státních příslušníků tím, že se přijímají nebo mění hmotněprávní nebo procesní podmínky vstupu, pobytu a případně zaměstnávání těchto státních příslušníků na jeho území, a představují-li tyto podmínky nové omezení výkonu volného pohybu tureckých pracovníků ve smyslu klauzule „standstill“ uvedené v tomto článku, pak samotná skutečnost, že opatření má bránit nelegálnímu vstupu a pobytu před podáním žádosti o povolení k pobytu, neumožňuje vyloučit použití této klauzule.
- 2) Článek 13 rozhodnutí č. 1/80 musí být vykládán tak, že držení dočasného povolení k pobytu, jež platí pouze do vydání konečného rozhodnutí o právu pobytu, nepředstavuje „legální pobyt“.

(¹) Úř. věst. C 243, 11.8.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Inalta Curte de Casație și Justiție — Rumunsko) — Corina-Hrisi Tulică v. Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (C-249/12), Călin Ion Plavoșin v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș — Serviciul Soluționare Contestații, Activitatea de Inspecție Fiscală — Serviciul de Inspecție Fiscală Timiș (C-250/12)

(Spojené věci C-249/12 a C-250/12) (¹)

(„Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 73 a 78 — Transakce s nemovitostmi prováděné fyzickými osobami — Kvalifikace těchto transakcí jako zdanitelných plnění — Určení dlužné DPH, jestliže smluvní strany při uzavření smlouvy ohledně této daně neučinily žádné ujednání — Možnost či nemožnost dodavatele zpětně získat DPH od pořizovatele — Důsledky“)

(2014/C 9/14)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Inalta Curte de Casație și Justiție

Účastníci původního řízení

Žalobci: Corina-Hrisi Tulică (C-249/12), Călin Ion Plavoșin (C-250/12)

Žalovaní: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (C-249/12), Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș — Serviciul Soluționare Contestații, Activitatea de Inspecție Fiscală — Serviciul de Inspecție Fiscală Timiș (C-250/12)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Inalta Curte de Casație și Justiție — Výklad článků 73 a 78 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Základ daně — Transakce s nemovitostmi, prováděné fyzickými osobami, které nepodléhají DPH — Překvalifikování těchto transakcí vnitrostátními orgány na zdanitelná plnění — Určení základu daně, bez zmínky o DPH při uzavření smlouvy — Odpočet výše DPH z ceny smlouvy nebo její připočtení k celkové ceně placené kupujícím

Výrok

Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, zejména její články 73 a 78, musí být vykládána v tom smyslu, že jestliže byla cena zboží určena smluvními stranami bez jakékoliv zmínky o dani z přidané hodnoty a dodavatel tohoto zboží je osobou, která je povinna odvést dlužnou daň z přidané hodnoty ze zdanitelného plnění, musí být

dohodnutá cena v případě, kdy dodavatel již nemá možnost získat od pořizovatele daň z přidané hodnoty požadovanou daňovým orgánem, považována za cenu zahrnující daň z přidané hodnoty.

(¹) Úř. věst. C 243, 11.8.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — Itálie) — Giuseppe Romeo v. Regione Siciliana

(Věc C-313/12) (¹)

(„Vnitrostátní správní řízení — Čistě vnitrostátní situace — Správní akty — Povinnost uvést odůvodnění — Možnost zhojit nedostatek odůvodnění v průběhu soudního řízení proti správnímu aktu — Výklad čl. 296 druhého pododstavce SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie — Nedostatek pravomoci Soudního dvora“)

(2014/C 9/15)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Giuseppe Romeo

Žalovaný: Regione Siciliana

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Corte dei Conti (Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana) — Výklad článku 296 SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví, že veřejná správa může za určitých okolností neodůvodnit své akty nebo zhojit nedostatek odůvodnění správního aktu během soudního řízení proti tomuto aktu — Vnitrostátní právo, které za účelem právní úpravy čistě vnitrostátních situací odkazuje na

unijní právo — Možnost vnitrostátního soudu vykládat a uplatňovat ustanovení a zásady vnitrostátního práva odchýlně od výkladu podaného Soudním dvorem

Výrok

1) První otázka, kterou Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana (Itálie) položil rozhodnutím ze dne 19. června 2012, je nepřipustná.

2) Soudní dvůr Evropské unie nemá pravomoc odpovědět na druhou a třetí otázku, které Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana položil rozhodnutím ze dne 19. června 2012.

(¹) Úř. věst. C 295, 29.9.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 14. listopadu 2013 — Environmental Manufacturing LLP v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Sociétés Elmar Wolf

(Věc C-383/12 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Obrazová ochranná známka představující hlavu vlka — Námitky majitele mezinárodních a národních obrazových ochranných známek obsahujících slovní prvky „WOLF Jardin“ a „Outils WOLF“ — Relativní důvody pro zamítnutí — Zásah do rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 8 odst. 5 — Změna hospodářského chování průměrného spotřebitele — Důkazní břemeno“)

(2014/C 9/16)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Environmental Manufacturing LLP (zástupci: M. Atkins, solicitor, K. Shadbolt, advokát, S. Malynicz, barrister)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec) Sociétés Elmar Wolf

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 22. května 2012, *Environmental Manufacturing v. OHIM — Wolf* (T-570/10), kterým Tribunál zamítl žalobu na neplatnost podanou přihlašovatelkou obrazové ochranné známky představující hlavu vlka pro výrobky zařazené do třídy 7 proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) R 425/2010-2 ze dne 6. října 2010, jímž bylo zrušeno rozhodnutí námitkového oddělení o zamítnutí námitek podaných majitelkou mezinárodních a národních obrazových ochranných známek obsahujících slovní prvky „WOLF Jardin“ a „Outils WOLF“ pro výrobky zařazené do tříd 1, 5, 7, 8, 12, 13 a 31 — Výklad čl. 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009 — Relativní důvody pro zamítnutí zápisu — Zásah do rozlišovací způsobilosti nebo do dobrého jména starší ochranné známky

Výrok

- 1) *Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 22. května 2012, Environmental Manufacturing v. OHIM — Wolf (znázornění hlavy vlka) (T-570/10), se zrušuje.*
- 2) *Věc se vrací zpět Tribunálu Evropské unie.*
- 3) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

(¹) Úř. věst. C 331, 27.10.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Itálie) — Comune di Ancona v. Regione Marche

(Věc C-388/12) (¹)

(„Strukturální fondy — Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR) — Finanční pomoc ze strukturálních fondů — Kritéria způsobilosti výdajů — Nařízení (ES) č. 1260/1999 — Článek 30 odst. 4 — Zásada trvání operace — Pojem „podstatná změna“ operace — Udělení koncese bez předchozího zveřejnění či nabídkového řízení“)

(2014/C 9/17)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Comune di Ancona

Žalovaný: Regione Marche

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Výklad čl. 30 odst. 4 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 ze dne 21. června 1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech (Úř. věst. L 161, s. 1; Zvl. vyd. 14/01, s. 31) — Odejmutí a navrácení finanční podpory Společenství — Pojem „podstatná změna“ — Vztah mezi podmínkami měnící povahu nebo provádění operace a podmínkou měnící podmínku neexistence neodůvodněné výhody ve prospěch podniku nebo veřejnoprávního subjektu — Změna funkčního charakteru — Podmínka souladu operací, které jsou předmětem financování, s unijními právními předpisy v oblasti veřejných zakázek — Částečná změna určení financovaného díla a koncese na správu díla udělená soukromému subjektu mimo rámec postupu při zadávání veřejných zakázek

Výrok

- 1) Článek 30 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 ze dne 21. června 1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech musí být vykládán v tom smyslu, že změny, na které se toto ustanovení vztahuje, zahrnují jak změny, ke kterým dojde ve fázi provádění díla, tak změny, ke kterým dojde posléze, zejména při jeho správě, pokud k těmto změnám dojde v pětileté lhůtě stanovené v tomto ustanovení.
- 2) Článek 30 odst. 4 nařízení č. 1260/1999 musí být vykládán v tom smyslu, že posouzení toho, zda z udělení koncese neplynou významné příjmy pro zadavatele koncese nebo neodůvodněná výhoda pro koncesionáře, není nutné provádět až po ověření toho, zda nebyla na díle, jehož se koncese týká, provedena podstatná změna.
- 3) Článek 30 odst. 4 nařízení č. 1260/1999 musí být vykládán v tom smyslu, že toto ustanovení se vztahuje jak na případy fyzické změny, kdy provedené dílo neodpovídá dílu uvedenému v projektu, na který bylo poskytnuto financování, tak na případy funkční změny, přičemž v případě změny spočívající v užívání díla pro činnosti odlišné od činností původně uvedených v projektu, na který bylo poskytnuto financování, musí být taková změna s to významně snížit způsobilost dotčené operace dosáhnout cíle, který byl pro ni vytyčen.

4) Za takových okolností, jaké nastaly ve sporu v původním řízení, nebrání unijní právo tomu, aby koncese na veřejnou službu související s dílem byla udělena bez nabídkového řízení, je-li toto udělení v souladu se zásadou transparentnosti, jejíž dodržení nenese s sebou nutně povinnost provést nabídkové řízení, ale musí podniku nacházejícímu se na území jiného členského státu, než je členský stát, ve kterém se nachází orgán udělující koncesi, umožnit přístup k příslušným informacím týkajícím se uvedené koncese před tím, než bude udělena, tak aby tento podnik mohl dát najevo svůj zájem o získání této koncese, pokud by si to přál, což musí ověřit předkládající soud.

(¹) Úř. věst. C 295, 29.9.2012.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 7. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Jan Sneller v. DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Věc C-442/12) (¹)

(„Pojištění právní ochrany — Směrnice 87/344/EHS — Článek 4 odst. 1 — Svobodný výběr advokáta pojištěným — Ustanovení ve všeobecných podmínkách pro smlouvu o zajištění právního zastoupení v soudních a správních řízeních jedním ze zaměstnanců pojistitele — Náklady na právní zastoupení externím právním poradcem, které jsou hrazeny pouze tehdy, je-li podle pojistitele nezbytné, aby se případem zabýval externí právní poradce“)

(2014/C 9/18)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: Jan Sneller

Žalovaná: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko — Výklad čl. 4 odst. 1 směrnice Rady 87/344/EHS ze dne 22. června 1987 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se pojištění právní ochrany (Úř. věst. L 185, s. 77; Zvl. vyd. 06/01, s. 187) — Svobodný výběr advokáta pojištěným.

Výrok

1) Článek 4 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 87/344/EHS ze dne 22. června 1987 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se pojištění právní ochrany musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby pojistitel právní ochrany, který ve svých pojistných smlouvách stanoví, že právní zastoupení je v zásadě zajišťováno jeho pracovníky, rovněž stanovil, že náklady na právní zastoupení advokátem nebo zástupcem, které si pojištěný svobodně vybral, mohou být hrazeny pouze tehdy, má-li pojistitel za to, že se případem musí zabývat externí poradce.

2) Skutečnost, zda je právní zastoupení v dotčeném soudním nebo správním řízení podle vnitrostátního práva povinné, nemá vliv na odpověď poskytnutou na první otázku.

(¹) Úř. věst. C 9, 12.1.2013.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour constitutionnelle — Belgie) — Institut professionnel des agents immobiliers (IPI) v. Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL, Grégory Francotte

(Věc C-473/12) (¹)

(„Zpracování osobních údajů — Směrnice 95/46/ES — Články 10 a 11 — Informační povinnost — Článek 13 odst. 1 písm. d) a g) — Výjimky — Rozsah výjimek — Soukromí detektivové jednající pro organizaci vykonávající dohled nad regulovaným povoláním — Směrnice 2002/58/ES — Článek 15 odst. 1“)

(2014/C 9/19)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour constitutionnelle

Účastníci původního řízení

Žalobce: Institut professionnel des agents immobiliers (IPI)

Žalovaní: Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL, Grégory Francotte

Za přítomnosti: Union professionnelle nationale des détectives privés de Belgique (UPNDP), Association professionnelle des inspecteurs et experts d'assurances ASBL (APIEA), Conseil des ministres

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour constitutionnelle (Belgie) — Výklad čl. 11 odst. 1 a čl. 13 odst. 1 písm. d) a g) směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 355), jakož i čl. 6 odst. 3 SEU — Úplná harmonizace? — Možnost členského státu zavést omezení či výjimku z povinnosti z povinnosti bezprostředně informovat dotčenou osobu — Rozsah výjimky z této povinnosti — Zahrnutí profesní činnosti soukromých detektivů — Slučitelnost článku 13 směrnice 95/46/CE s čl. 6 odst. 3 SEU v případech záporné odpovědi, a to konkrétněji s ohledem na zásadu rovnosti a zásadu zákazu diskriminace

Výrok

Článek 13 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů musí být vykládán v tom smyslu, že členské státy mají nikoli povinnost, nýbrž možnost zavést do svého vnitrostátního práva jednu nebo několik výjimek z povinnosti informovat subjekty údajů o zpracování jejich osobních údajů, které upravuje.

Výjimka upravená v čl. 13 odst. 1 písm. d) směrnice 95/46 se vztahuje na činnost soukromého detektiva jednajícího pro profesní organizaci za účelem vyšetřování porušení deontologických pravidel regulovaného povolání, v projednávaném případě povolání realitního makléře.

(¹) Úř. věst. C 26, 26.1.2013.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 14. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht Feldkirch — Rakousko) — Armin Maletic, Marianne Maletic v. lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH

(Věc C-478/12) (¹)

(„Příslušnost ve věcech občanských a obchodních — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 16 odst. 1 — Cestovní smlouva uzavřená mezi spotřebitelem s bydlištěm v jednom členském státě a cestovní kanceláři usazenou v jiném členském státě — Poskytovatel služeb využívaných cestovní kanceláři usazenou v členském státě bydliště spotřebitele — Právo spotřebitele podat žalobu proti oběma podnikům u soudu v místě svého bydliště“)

(2014/C 9/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Feldkirch

Účastníci původního řízení

Žalobci: Armin Maletic, Marianne Maletic

Žalované: lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Landesgericht Feldkirch — Výklad čl. 16 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42) — Příslušnost ve věcech smluv uzavřených spotřebiteli — Cestovní smlouva o pobytovém zájezdu uzavřená mezi spotřebitelem a podnikem — Situace, kdy je podnik usazen v jiném členském státě než spotřebitel a k plnění ze smlouvy využije podnik se sídlem v členském státě bydliště spotřebitele — Případné právo spotřebitele podat žalobu proti těmto dvěma společnostem k soudu místa svého bydliště

Výrok

Pojem „smluvní partner“ podle čl. 16 odst. 1 nařízení (ES) č. 44/2001 Rady ze dne 22. prosince 2000, o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, zahrnuje i smluvního partnera hospodářského subjektu, s nímž spotřebitel uzavřel tuto smlouvu, kterýžto partner má sídlo na území členského státu, v němž se nachází bydliště tohoto spotřebitele.

(¹) Úř. věst. C 26, 26.1.2013.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 7. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesarbeitsgericht — Německo) — Tevfik Isbir v. DB Services GmbH

(Věc C-522/12) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb služeb — Vysílání pracovníků — Směrnice 96/71/ES — Minimální mzda — Jednorázové částky a příspěvek zaměstnavatele na víceleté spoření ve prospěch jeho zaměstnanců“)

(2014/C 9/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: Tevfik Isbir

Žalovaná: DB Services GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesarbeitsgericht — Výklad čl. 3 odst. 1 prvního pododstavce písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. L 18, s. 1) — Výpočet sazby minimální mzdy — Případné zahrnutí příspěvku zaměstnavatele na dlouhodobé spoření, který jde ve prospěch zaměstnanců — Situace, ve které zaměstnanec během více let nemůže disponovat těmito aktivy

Výrok

Článek 3 odst. 1 druhá odrážka písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání zahrnutí takových složek odměny do minimální mzdy, které nemění vztah mezi plněním pracovníka a protihodnotou, kterou obdrží jako odměnu za toto plnění. Je na předkládajícím soudu, aby ověřil, zda tomu tak je v případě složek odměny dotčených ve věci v původním řízení.

(¹) Úř. věst. C 32, 2.2.2013.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 7. listopadu 2013 — Řecká republika v. Evropská komise

(Věc C-547/12 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — EZOZF — Záruční sekce — Vyúčtování výdajů platebních agentur určitých členských států, pokud jde o výdaje financované z fondu — Částky, které mají být inkasovány zpět od Řecké republiky po nevrácení ve stanovených lhůtách — Zkreslení důkazů“)

(2014/C 9/22)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Řecká republika (zástupci: I. Chalkias a S. Papaïoannou, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: H. Tserepa-Lacombe a D. Triantafyllou, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) ze dne 10. října 2012, Řecko v. Komise (T-158/09), kterým Tribunál částečně zamítl žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí Komise C(2009) 810 final ze dne 13. února 2009 o finančních postupech, které je třeba uplatnit při vyúčtování výdajů financovaných záruční sekci Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) v určitých případech nesrovnalostí ze strany hospodářských subjektů

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 26, 26.1.2013.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. listopadu 2013 — Wam Industriale SpA v. Evropská komise

(Věc C-560/12 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Usazení se podniku v některých třetích státech — Půjčky se sníženou sazbou — Rozhodnutí, kterým byla státní podpora prohlášena za částečně neslučitelnou se společným trhem a nařízeno její vrácení — Rozhodnutí přijaté po zrušení původního rozhodnutí týkajícího se téhož řízení Tribunálem — Výkon rozsudku Tribunálu“)

(2014/C 9/23)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Wam Industriale SpA (zástupci: E. Giliani a R. Bertoni, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: V. Di Bucci a D. Grespan, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) ze dne 27. září 2012, Wam Industriale v. Komise (T-303/10), kterým Tribunál zamítl návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 24. března 2010 o státní podpoře, kterou Itálie poskytla společnosti WAM SpA (Úř. věst. 2011, L 57, s. 29) — Povinnost uvést odůvodnění — Právo na obhajobu — Zásada proporcionality — Zásada řádné správy — Přiměřená lhůta

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Wam Industriale SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 63, 2.3.2013.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. listopadu 2013 — Italská republika v. Evropská komise

(Věc C-587/12 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Usazení podniku v některých třetích zemích — Půjčky se sníženou sazbou — Rozhodnutí prohlašující podpory za částečně neslučitelné se společným trhem a nařizující jejich navrácení — Rozhodnutí přijaté poté, co Tribunál zrušil původní rozhodnutí týkající se téhož řízení — Výkon rozsudku Tribunálu“)

(2014/C 9/24)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s P. Gentilim, avvocato dello Stato)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: V. Di Bucci a D. Grespan, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) ze dne 27. září 2012, Itálie v. Komise (T-257/10), kterým Tribunál zamítl návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2011/134/EU ze dne 24. března 2010 o státní podpoře, kterou Itálie poskytla společnosti Wam SpA (Úř. věst. 2011, L 57, s. 29) — Povinnost uvést odůvodnění — Zásada kontradiktornosti — Překážka věci rozsouzené — Zásada proporcionality — Nařízení de minimis

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 63, 2.3.2013.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. listopadu 2013 — Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-23/13) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 91/271/EHS — Čištění městských odpadních vod — Články 3 a 4“)

(2014/C 9/25)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J.-P. Keppenne a E. Manhaeve, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: D. Colas a S. Menez, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 3 a 4 směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod (Úř. věst. L 135, s. 40; Zvl. vyd. 15/02, s. 26) — Nedostatky v odvádění a čištění městských odpadních vod v 8 aglomeracích

Výrok

- 1) Francouzská republika tím, že nezajistila

— odvádění městských odpadních vod z aglomerace Basse-Terre s populačním ekvivalentem více než 15 000 PE a

— čištění městských odpadních vod z aglomerací Ajaccio-Sanguinaires, Basse-Terre, Bastia-Nord, Cayenne-Leblond a Saint-Denis s populačním ekvivalentem více než 15 000 PE,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 3 a čl. 4 odst. 1 a 3 směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod.

- 2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 79, 16.3.2013.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španělsko) dne 7. října 2013 — Lourdes Cachaldora Fernandez v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Věc C-527/13)

(2014/C 9/26)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastníci původního řízení

Žalobce: Lourdes Cachaldora Fernandez

Žalovaní: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Předběžné otázky

- 1) Je v rozporu s článkem 4 směrnice Rady 79/7/EHS⁽¹⁾ ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení vnitrostátní ustanovení, jako je dodatkové ustanovení 7 odst. 1 pododst. 3 písm. b) španělského Ley General de la Seguridad Social, jež se dotýká převážně žen a podle nějž se pro účely pokrytí mezer v odvádění příspěvků, které vznikly během období zohledněného pro účely výpočtu výpočtového základu trvalého invalidního důchodu příspěvkového typu a následovaly po období zaměstnání na částečný úvazek, zohlední platné minimální vyměřovací základy snížené o koeficient poměrnosti za uvedené zaměstnání, které předcházelo mezeře v odvádění příspěvků, zatímco v případě zaměstnání na plný úvazek se toto snížení neuplatní?
- 2) Je v rozporu s ustanovením 5 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 97/81/ES⁽²⁾ ze dne 15. prosince 1997 o Rámcové dohodě o částečném pracovním úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS takové vnitrostátní ustanovení, jakým je dodatkové ustanovení 7 odst. 1 pododst. 3 písm. b) španělského Ley General de la Seguridad Social, který se dotýká převážně žen a podle nějž se pro účely pokrytí mezer v odvádění příspěvků, které vznikly během období zohledněného pro účely výpočtu výpočtového základu trvalého invalidního důchodu příspěvkového typu a následovaly po období zaměstnání na částečný úvazek,

zohlední platné minimální vyměřovací základy snížené o koeficient poměrnosti za uvedené zaměstnání, které předcházelo mezeře v odvádění příspěvků, zatímco v případě zaměstnání na plný úvazek se toto snížení neuplatní?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 6, 10.1.1979, s. 24; Zvl. vyd. 05/01, s. 215

⁽²⁾ Úř. věst. L 14, 20.1.1998, s. 9; Zvl. vyd. 05/03, s. 267

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos Aukšiausiasis Teismas (Litva) dne 14. října 2013 — Birutė Šiba v. Arūnas Devėnas

(Věc C-537/13)

(2014/C 9/27)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos Aukšiausiasis Teismas

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Birutė Šiba

Další účastník řízení: Arūnas Devėnas

Předběžné otázky

- 1) Je třeba fyzickou osobu, která je příjemcem právních služeb podle smluv o poskytování právních služeb uzavřených s advokátem za odměnu, přičemž tyto služby jsou poskytovány ve věcech, které pravděpodobně souvisejí s osobními zájmy této fyzické osoby (rozvod, rozdělení majetku nabytého za trvání manželství apod.), považovat za spotřebitele ve smyslu unijního práva v oblasti ochrany spotřebitele?
- 2) Je třeba advokáta (coby příslušníka „[svobodného] povolání“, který sepíše s fyzickou osobou smlouvu o poskytování právních služeb za odměnu, na jejímž základě se zavazuje poskytovat právní služby tak, aby fyzická osoba mohla dosáhnout cílů, které nesouvisejí s jejím zaměstnáním nebo povoláním, považovat za obchodníka pro účely unijního práva v oblasti ochrany spotřebitele?
- 3) Spadají smlouvy o poskytování právních služeb za odměnu, které advokát sepíše v rámci své profesní činnosti jako představitel svobodného povolání, do působnosti směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách⁽¹⁾?

- 4) Je-li třeba na třetí otázku odpovědět kladně, je třeba na kvalifikaci takovýchto smluv jako spotřebitelských smluv použít obecná kritéria, nebo by měly být uznány jako spotřebitelské smlouvy na základě zvláštních kritérií? Je-li nutné uplatnit zvláštní kritéria pro kvalifikaci těchto smluv jako spotřebitelských smluv, jaká jsou tato kritéria?

(¹) Úř. věst. L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) dne 14. října 2013 — eVigilo Ltd v. Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos

(Věc C-538/13)

(2014/C 9/28)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: eVigilo Ltd

Žalovaný: Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos

Předběžné otázky

- 1) Mají být ustanovení práva Evropské unie o zadávání veřejných zakázek — čl. 1 odst. 1 třetí pododstavec [směrnice 89/665, ve znění] směrnice 2007/66, (¹) ve kterém jsou zakotveny zásady účinnosti a rychlosti, pokud jde o ochranu práv uchazečů v případech, kdy došlo k jejich porušení, článek 2 směrnice 2004/18, (²) ve kterém je zakotvena zásada rovného zacházení s uchazeči a zásada transparentnosti, a čl. 44 odst. 1 a čl. 53 odst. 1 písm. a) směrnice 2004/18, ve kterých je stanoven postup zadávání zakázky uchazeči, který předložil hospodářsky nejvýhodnější nabídku — posuzována a vykládána společně nebo samostatně (aniž by tím však byla dotčena výše uvedená ustanovení) v tom smyslu, že:

- a) v případě, kdy se uchazeč dozvěděl o možném významném propojení (vazbě) jiného uchazeče s (na) odborníky veřejného zadavatele, kteří hodnotili podané nabídky, a (nebo) se dozvěděl o možném výjimečném postavení takového uchazeče z důvodu, že dříve v

souvislosti se sporným výběrovým řízením vykonával přípravné práce, a pokud veřejný zadavatel neučinil v této souvislosti žádné kroky, postačuje taková informace sama o sobě ke vzniku nároku, aby orgán vykonávající přezkum konstatoval, že jednání veřejného zadavatele, který nezajistil transparentnost a objektivitu řízení, je protiprávní, a navrhovatel přitom nemusí konkrétně prokázat, že uvedení odborníci byli podjatí?

- b) orgán vykonávající přezkum, který konstatoval, že výše uvedený nárok navrhovatele je opodstatněný, není při rozhodování o možných důsledcích takových zjištění pro výsledky výběrového řízení povinen přihlídnout ke skutečnosti, že výsledky hodnocení nabídek předložených uchazeči by byly v zásadě stejné, i kdyby mezi odborníky hodnotícími nabídky nebyly žádné podjaté osoby?
- c) se uchazeč (konečně) seznámil s obsahem kritérií pro určení hospodářsky nejvýhodnější nabídky, jež byla formulována v souladu s kvalitativními parametry a stanovena abstraktně v rámci podmínek výběrového řízení (kritéria, jako je úplnost a slčitelnost s potřebami veřejného zadavatele), a na jejichž základě byl tento uchazeč v zásadě schopen předložit nabídku ve výběrovém řízení, až poté, co veřejný zadavatel podle uvedených kritérií vyhodnotil nabídky uchazečů a poskytl zájemcům komplexní informace o důvodech svých rozhodnutí, a až od tohoto okamžiku začala pro tohoto uchazeče běžet prekluzivní lhůta, pokud jde o přezkumné řízení stanovené vnitrostátním právem?

- 2) Má být čl. 53 odst. 1 písm. a) směrnice 2004/18, ve spojení se zásadami, kterými se řídí zadávání veřejných zakázek stanovenými v [článku] 2 uvedené směrnice, posuzován a vykládán v tom smyslu, že brání veřejným zadavatelům stanovit (a uplatňovat) postup hodnocení nabídek předložených uchazeči, podle něhož výsledky hodnocení nabídek závisejí na tom, jak komplexně uchazeči prokáží, že jejich nabídky splňují požadavky zadávací dokumentace, což znamená, že čím komplexněji (rozsáhlejší způsobem) uchazeč popíše soulad své nabídky s podmínkami výběrového řízení, tím jeho nabídka získá vyšší počet bodů?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokud jde o zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek (Úř. věst. 2007, L 335, s. 31).

(²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. 2004, L 134, s. 114).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (Spojené království) dne 14. října 2013 — Merck Canada Inc., Merck Sharp & Dohme Ltd v. Sigma Pharmaceuticals PLC

(Věc C-539/13)

(2014/C 9/29)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Merck Canada Inc., Merck Sharp & Dohme Ltd

Žalovaná: Sigma Pharmaceuticals PLC

Předběžné otázky

1) Může se majitel nebo oprávněný z patentu nebo dodatkového ochranného osvědčení dovolávat svých práv podle prvního odstavce specifického mechanismu pouze v případě, že předtím vyjádřil svůj úmysl, že tak chce učinit?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

a) Jakým způsobem má být tento úmysl vyjádřen?

b) Je vyloučeno, aby se majitel nebo oprávněný z patentu dovolával svých práv v souvislosti s dovozy farmaceutického výrobku a jeho uvedením na trh v členském státě, jestliže k nim došlo dříve, než vyjádřil svůj úmysl dovolávat se těchto práv?

3) Kdo má učinit oznámení s předstihem majiteli nebo oprávněnému z patentu nebo dodatkového ochranného osvědčení podle druhého odstavce specifického mechanismu? Konkrétně:

a) Musí oznámení s předstihem učinit každý, kdo zamýšlí dovést nebo uvést na trh farmaceutický výrobek?

nebo

b) V případě že žádost o schválení regulačními orgány podala jiná osoba než zamýšlený dovozce a umožňují-li to vnitrostátní regulační systém, může být oznámení s předstihem učiněné žadatelem o schválení regulačními úřady účinné, jestliže tato osoba sama nezamýšlí dovážet nebo uvádět na trh farmaceutický výrobek, ale zamýšlený dovoz a uvádění na trh se bude provádět na základě schválení vydaného regulačními orgány žadateli?

i) Má nějaký vliv, je-li v oznámení učiněném s předstihem uvedena osoba, která bude farmaceutický výrobek dovážet či uvádět na trh?

ii) Má nějaký vliv, jestliže oznámení učiněné s předstihem činí a žádost o schválení regulačními orgány podává jedna právnická osoba v rámci skupiny společností, které tvoří hospodářskou jednotku, a dovoz a uvádění na trh provádí jiná právnická osoba v rámci téže skupiny na základě licence udělené první právnické osobě, přičemž v oznámení s předstihem není uvedena právnická osoba, která bude farmaceutický výrobek dovážet či uvádět na trh?

4) Komu má být zasláno oznámení s předstihem podle druhého odstavce specifického mechanismu? Konkrétně:

a) Může být oprávněným z patentu nebo dodatkového ochranného osvědčení pouze osoba, která podle vnitrostátního práva může podat návrh na zahájení řízení za účelem uplatnění tohoto patentu nebo dodatkového ochranného osvědčení?

nebo

b) Je v případě, kdy skupina společností tvoří hospodářskou jednotku zahrnující několik právnických osob, dostačující, jestliže je oznámení adresováno právnické osobě, která je výkonnou dceřinou společností a držitelkou rozhodnutí o registraci v členském státě dovozu, a nikoliv subjektu v rámci skupiny, který podle vnitrostátního práva může podat návrh na zahájení řízení za účelem uplatnění práv z tohoto patentu nebo dodatkového ochranného osvědčení, a to buď z toho důvodu, že tato právnická osoba může být charakterizována jako oprávněná z patentu nebo dodatkového ochranného osvědčení, nebo že lze očekávat, že se takové oznámení za běžných okolností dostane k rukám osob, které rozhodují jménem majitele patentu nebo držitele DOO?

c) V případě kladné odpovědi na čtvrtou otázku písm. b), je oznámení, které je jinak vyhovující, považováno za nevyhovující, je-li adresováno „řediteli, oddělení pro regulační záležitosti“ společnosti, jestliže tato společnost není subjektem v rámci skupiny, jenž podle vnitrostátního práva může podat návrh na zahájení řízení k uplatnění práv z tohoto patentu nebo dodatkového ochranného osvědčení, ale je výkonnou dceřinou společností nebo držitelkou rozhodnutí o registraci v členském státě dovozu, a jestliže toto oddělení pro regulační záležitosti v praxi pravidelně dostává oznámení od paralelních dovozců, pokud jde o specifický mechanismus a další záležitosti?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 16. října 2013 — Douane Advies Bureau Rietveld v. Hauptzollamt Hannover

(Věc C-541/13)

(2014/C 9/30)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobce: Douane Advies Bureau Rietveld

Žalovaný: Hauptzollamt Hannover

Předběžná otázka ⁽¹⁾

Je třeba pojem „reagencie“ použitý ve slovech diagnostické nebo laboratorní reagencie v čísle 3822 KN chápat v tom smyslu, že se musí jednat o substanci, která slouží k tomu, že se chemickou reakcí přemění na látku, popřípadě chemicky reaguje s jinou zkoumanou látkou, za účelem detekce stavu či vlastnosti této látky?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382) ve znění prováděcího nařízení Komise (EU) č. 927/2012 ze dne 9. října 2012 (Úř. věst. L 304, s. 1)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 28. října 2013 — Z. Zh., další účastník řízení: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie & Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, další účastník řízení: I. O.

(Věc C-554/13)

(2014/C 9/31)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o kasačním opravném prostředku: Z. Zh.

Další účastník řízení: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

&

Další účastník řízení: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Odpůrce v řízení o kasačním opravném prostředku: I. O.

Předběžné otázky

- 1) Představuje státní příslušník třetí země, který pobývá neoprávněně na území členského státu, hrozbu pro veřejný pořádek ve smyslu čl. 7 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, s. 98, dále jen „směrnice o navracení“), protože je podezřelý ze spáchání trestného činu podle vnitrostátních právních předpisů, nebo je pro to nezbytné, aby byl z důvodu spáchání tohoto činu odsouzen trestním soudem, a je v tomto případě nutné, aby odsouzení nabylo právní moci?
- 2) Jsou při přezkumu, zda státní příslušník třetí země, který neoprávněně pobývá na území členského státu, představuje hrozbu pro veřejný pořádek ve smyslu čl. 7 odst. 4 směrnice o navracení, rozhodné kromě podezření nebo odsouzení ještě další skutečnosti a okolnosti konkrétního případu, jako závažnost a druh trestného činu podle vnitrostátních právních předpisů, uplynutí času nebo úmysl dotčené osoby?
- 3) Jsou skutečnosti a okolnosti konkrétního případu, které mají význam u přezkumu uvedeného v druhé otázce, rovněž rozhodné ve volbě mezi upuštěním od poskytnutí lhůty pro dobrovolné opuštění území a poskytnutím lhůty pro dobrovolné opuštění území kratší než sedm dnů, s ohledem na možnost podle čl. 7 odst. 4 směrnice o navracení, pro případ, že dotčená osoba představuje hrozbu pro veřejný pořádek ve smyslu tohoto odstavce 4?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour du travail de Bruxelles (Belgie) dne 31. října 2013 — Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-La-Neuve v. Moussa Abdida

(Věc C-562/13)

(2014/C 9/32)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour du travail de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobce: Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-La-Neuve

Žalovaný: Moussa Abdida

Předběžné otázky

1) Musí být směrnice 2004/83/ES⁽¹⁾, 2005/85/ES⁽²⁾ a 2003/9/ES⁽³⁾ vykládány tak, že ukládají členskému státu, který stanoví, že cizinec, který „trpí takovou nemocí, která představuje reálnou hrozbu pro jeho život nebo fyzickou integritu nebo reálnou hrozbu nelidského či ponižujícího zacházení v případě, kdy v jeho zemi původu neexistuje žádné odpovídající léčení“, má právo na podpůrnou ochranu ve smyslu čl. 15 písm. b) směrnice 2004/83/ES, aby

— upravil prostředek nápravy s odkladným účinkem proti správnímu rozhodnutí o odeření práva pobytu nebo podpůrné ochrany s příkazem k opuštění území,

— zajistil v rámci svého systému sociální pomoci nebo přijímacího systému jiné základní potřeby navrhovatele nežli lékařské, dokud nebude rozhodnuto o prostředku nápravy podaném proti tomuto správnímu rozhodnutí?

2) Je-li odpověď záporná, ukládá Listina základních práv, a konkrétně její články 1 až 3 (lidská důstojnost, právo na život a na nedotknutelnost), její článek 4 (zákaz nelidského či ponižujícího zacházení), její čl. 19 odst. 2 (právo nebýt vyhoštěn do státu, kde hrozí vážné nebezpečí nelidského či ponižujícího zacházení), její články 20 a 21 (rovnost a zákaz diskriminace ve vztahu k jiným kategoriím žadatelů o podpůrnou ochranu) nebo její článek 47 (právo na účinnou právní ochranu), členskému státu povinnost upravit při provádění směrnic 2004/83/ES, 2005/85/ES a 2003/9/ES prostředek nápravy s odkladným účinkem a zajištění základních potřeb uvedených v otázce 1?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany (Úř. věst. L 304, s. 2; Zvl. vyd. 19/07, s. 96).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2005/85/ES ze dne 1. prosince 2005 o minimálních normách pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání postavení uprchlíka (Úř. věst. L 326, s. 13).

⁽³⁾ Směrnice Rady 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl (Úř. věst. L 31, s. 18).

Kasační opravný prostředek podaný dne 31. října 2013 Planet A.E., Anonimi Etairia Parochis Symvouleftikon Ypiresion proti usnesení Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 9. září 2013 ve věci T-489/12, Planet v. Komise

(Věc C-564/13 P)

(2014/C 9/33)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Planet A.E., Anonimi Etairia parochis symvouleftikon ypiresion (Atény, Řecko) (zástupce: B. Christianos, advokát)

Další účastník řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit usnesení Tribunálu ze dne 9. září 2013 ve věci T-489/12;

— vrátit věc Tribunálu, aby rozhodl ve věci samé;

— uložit Komise náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka tvrdí, že usnesení Tribunálu ze dne 9. září 2013 ve věci T-489/12 obsahuje právní posouzení, která porušují pravidla unijního práva; navrhovatelka svým kasačním opravným prostředkem napadá tato právní posouzení.

Podle navrhovatelky musí být usnesení napadené kasačním opravným prostředkem zrušeno, protože nesprávně vykládá a používá unijní právo, pokud jde o unijním právem požadovaný právní zájem na podání deklaratorní žaloby umožňující uznat smluvní odpovědnost, jakož i otázku, zda tento právní zájem na podání žaloby vznikl a existuje.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 18. listopadu 2013 — Preparados Alimenticios v. OHIM — Rila Feinkost-Importe (Jambo Afrika)

(Věc T-377/10) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství Jambo Afrika — Starší obrazové ochranné známky Společenství JUMBO, JUMBO CUBE, JUMBO MARINADE, JUMBO NOKKOS, JUMBO ROF, JUMBO CHORBA MOUTON-MUTTON, JUMBO Aroma All purpose seasoning Condiment — Starší národní obrazové ochranné známky JUMBO — Starší nezapsaná slovní ochranná známka JUMBO — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2014/C 9/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Preparados Alimenticios, SA (L'Hospitalet de Llobregat, Španělsko) (zástupce: D. Pellisé Urquiza, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: P. Geroulakos, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Rila Feinkost-Importe GmbH & Co. KG (Stemwede-Levern, Německo) (zástupce: T. Weeg, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 9. června 2010 (věc R 1144/2009-1), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Preparados Alimenticios, SA a Rila Feinkost-Importe GmbH & Co. KG.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Preparados Alimenticios, SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 301, 6.11.2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. listopadu 2013 — Heede v. OHIM (Matrix-Energetics)

(Věc T-313/11) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství Matrix Energetics — Absolutní důvody pro zamítnutí — Popisný charakter — Relevantní veřejnost — Datum posouzení popisného charakteru — Článek 7 odst. 1 písmena b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2014/C 9/35)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Günter Heede (Walldorf-Baden, Německo) (zástupce: R. Utz, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: K. Klüpfel, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 8. dubna 2011 (věc R 1848/2010-4), týkajícímu se žádosti o zápis slovního označení Matrix Energetic jako ochranné známky Společenství

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Günterovi Heedemu se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 238, 13.8.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. listopadu 2013 — El Hogar Perfecto del Siglo XXI v. OHIM — Wenf International Advisers (Vývrtka)

(Věc T-337/12) ⁽¹⁾

(„Průmyslový vzor Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Zapsaný průmyslový vzor Společenství znázorňující vývrtku — Starší národní průmyslový vzor — Důvod neplatnosti — Nedostatek individuální povahy — Neexistence odlišného celkového dojmu — Informovaný uživatel — Míra volnosti původce — Články 4, 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002“)

(2014/C 9/36)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL (Madrid, Španělsko) (zástupci: C. Ruiz Gallegos a E. Veiga Conde, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: Ó. Mondéjar Ortuño, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Wenf International Advisers Ltd (Tortola, Britské Panenské ostrovy) (zástupci: J. L. Rivas Zurdo, E. Seijo Veiguela a I. Munilla Muñoz, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu OHIM ze dne 1. června 2012 (věc R 89/2011-3) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Wenf International Advisers Ltd a El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 287, 22.9.2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. listopadu 2013 — Equinix (Germany) v. OHIM Acotel (ancotel.)

(Věc T-443/12) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška prostorové ochranné známky Společenství ACOTEL — Starší prostorová ochranná známka Společenství ACOTEL — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2014/C 9/37)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Equinix (Germany) GmbH, původně ancotel GmbH (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupce: H. Truelsen, avokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Poch, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Acotel SpA (Řím, Itálie)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 3. srpna 2012 (věc R 1895/2011-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi Acotel SpA a ancotel GmbH, nyní Equinix (Germany) GmbH.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá
- 2) Equinix (Germany) GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 379, 8.12.2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. listopadu 2013 — Recaro v. OHIM — Certino Mode (RECARO)

(Věc T-524/12) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Řízení o zrušení — Slovní ochranná známka Společenství RECARO — Skutečné užívání ochranné známky — Článek 15 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 — Povaha užívání ochranné známky — Připustnost nových důkazů — Článek 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009 — Povinnost odůvodnění — Článek 75 nařízení č. 207/2009“)

(2014/C 9/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Recaro Holding GmbH, původně Recaro Beteiligungs-GmbH (Stuttgart, Německo) (zástupce: J. Weiser, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Certino Mode, SL (Elche, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 6. září 2012 (věc R 1761/2011-1) týkajícímu se řízení o zrušení ochranné známky mezi společnostmi Recaro Beteiligungs-GmbH a Certino Mode, SL

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Recaro Holding GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 32, 2.2.2013.

Žaloba podaná dne 6. listopadu 2013 — FK v. Komise**(Věc T-248/13)**

(2014/C 9/39)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: FK (Damašek, Sýrie) (zástupci: E. Grieves, Barrister, a J. Carey, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil nařízení Komise (ES) č. 14/2007 ze dne 10. ledna 2007, kterým se po sedmdesáté čtvrté mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001 (Úř. věst. L 6, s. 6), a to v rozsahu, v němž se vztahuje na žalobce, a dále rozhodnutí Komise ze dne 6. března 2013 o jeho ponechání na seznamu;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vychází z tvrzení, že napadené rozhodnutí nebylo přijato neodkladně nebo v přiměřené lhůtě.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z tvrzení, že Komise smysluplně nevyhodnotila, zda žalobce splňuje rozhodná kritéria. Žalobce zejména tvrdí, že Komise a) nehledala či neopatřila si důkazy na podporu svých tvrzení, b) nezajistila, aby odůvodnění bylo v souladu s důvody uplatněnými Sankčním výborem Organizace spojených národů a nehledala či neopatřila si k tvrzením dostatečné podrobné údaje, aby se k nim žalobce mohl účinně vyjádřit, c) neposoudila, zda některá z tvrzení nejsou založena na materiálech získaných mučením, a d) nehledala či neopatřila si žádné relevantní zprošťující informace.
- 3) Třetí žalobní důvod vychází z tvrzení, že Komise neuplatnila správné důkazní břemeno a správnou míru dokazování.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z tvrzení, že Komisí použité odůvodnění je právně vadné v tom smyslu, že a) žádné z tvrzení není podloženo důkazy, a není tedy prokázáno, že tvrzení jsou opodstatněná, b) některá tvrzení nejsou dosta-

tečně přesná, aby je žalobce mohl účinně zpochybnit, c) některá tvrzení jsou natolik historická či vágní, že smysluplně nesouvisí s rozhodnými kritérii, a d) některá tvrzení jsou v rozporu se zprošťujícími informacemi.

- 5) Pátý žalobní důvod vychází z tvrzení, že Komise neprovedla posouzení přiměřenosti s poměřením žalobcových základních práv na jedné straně a skutečným současným rizikem, které žalobce údajně představuje, na straně druhé.

Žaloba podaná dne 4. října 2013 — Panrico v. OHIM — HDN Development (Krispy Kreme DOUGHNUTS)**(Věc T-534/13)**

(2014/C 9/40)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Panrico, SA (Barcelona, Španělsko) (zástupce: D. Pellisé Urquiza, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: HDN Development Corp. (Frankfurt, Spojené státy americké)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou;
- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 25. července 2013 ve věci R 623/2011-4, doručené žalobkyni dne 29. července 2013; a
- prohlásil neplatnost ochranné známky Společenství č. 1 298 785 „KRISPY KREME DOUGHNUTS“.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: „KRISPY KREME DOUGHNUTS“ pro výrobky a služby tříd 25, 30 a 42 — zapsaná ochranná známka Společenství č. 1 298 785

Majitelka ochranné známky Společenství: HDN Development Corp.

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: žalobkyně

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 ve spojení s čl. 53 odst. 1 písm. a) téhož nařízení

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Zamítnutí návrhu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 ve spojení s čl. 53 odst. 1 písm. a) téhož nařízení

Žaloba podaná dne 24. října 2013 — Německo v. Komise

(Věc T-557/13)

(2014/C 9/41)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a J. Möller)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil za neplatný článek 1 a přílohu prováděcího rozhodnutí Evropské komise ze dne 13. srpna 2013, kterým se z financování Evropské unie vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), v rozsahu, ve kterém se vylučují příslušnými platebními agenturami Spolkové republiky Německa poskytnuté platby ve výši celkově 6 192 951,34 eur v rámci provádění podpůrného opatření pro odvětví brambor v letech 2003 až 2005 z financování Evropské unie;

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod vycházející z nepřihlednutí k podmínkám poskytnutí prémie a podpory — vyplacení minimální ceny

Žalobkyně uplatňuje porušení čl. 7 odst. 4 nařízení (ES) č. 1258/1999 (1) a článku 31 nařízení (ES) č. 1290/2005 (2) ve spojení s článkem 5 nařízení (ES) č. 1868/94 (3), článkem 11 nařízení (ES) č. 97/95 (4), článkem 10 nařízení (ES) č. 2236/2003 (5) a článkem 26 nařízení (ES) č. 2237/2003 (6) tím, že výdaje byly vyloučeny z financování, i když splňovaly podmínky pro poskytnutí prémie a podpory, protože byla za požadované množství zaplacená minimální cena.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění

V rámci tohoto žalobního důvodu žalobkyně uplatňuje porušení čl. 296 odst. 2 SFEU, jelikož Komise dostatečně a nesporně neodůvodnila, proč údajně z článku 11 nařízení č. 97/95, článku 10 nařízení č. 2236/2003 a článku 26 nařízení č. 2237/2003 s přihlédnutím ke všem jazykovým zněním vyplývá taková podmínka pro vyplacení prémie nebo podpory, že podnik na výrobu škrobu již zaplatil minimální cenu za celé v hospodářském roce dodané množství brambor.

3) Třetí žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti sdělit námitky do 24 měsíců

Žalobkyně vytýká porušení čl. 7 odst. 4 pododstavce 1 ve spojení s pododstavcem 5 písm. a) nařízení č. 1258/1999, jakož i čl. 8 odst. 1 nařízení (ES) č. 1663/95 (7) a čl. 31 odst. 3 pododstavce 1 ve spojení s odstavcem 4 písm. a) nařízení č. 1290/2005, jakož i čl. 11 odst. 1 nařízení (ES) č. 885/2006 (8), jelikož Komise námitku (neprovedení „klíčových kontrol“), na které založila vyloučení výdajů, nesdělila účinně Spolkové republice Německo do 24 měsíců od okamžiku, kdy k výdajům došlo.

4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z příliš dlouhé doby řízení

Zde žalobkyně uplatňuje porušení čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999, článku 8 nařízení č. 1663/95, článku 31 nařízení č. 1290/2005 a článku 11 nařízení č. 885/2006 ve spojení s obecnou právní zásadou provedení správního řízení v přiměřené lhůtě a porušení práv na obranu, jelikož řízení před Komisí trvalo příliš dlouho.

5) Pátý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 7 odst. 4 pododstavce 4 nařízení č. 1258/1999, čl. 31 odst. 2 nařízení č. 1290/2005 a zásady proporcionality

Žalobkyně v rámci tohoto žalobního důvodu tvrdí, že Komise paušální opravou ve výši 10 % přiměřeně neposoudila druh a malý dosah případného porušení, a navíc

nepřihlédla k okolnosti, že Unii ve skutečnosti nevznikla žádná finanční újma a ani neexistovalo skutečné riziko vzniku újmy.

- (¹) Nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 160, s. 103; Zvl. vyd. 03/25 s. 414)
- (²) Nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 209, s. 1).
- (³) Nařízení Rady (ES) č. 1868/94 ze dne 27. července 1994, kterým se stanoví režim kvót pro výrobu bramborového škrobu (Úř. věst. L 197, s. 4).
- (⁴) Nařízení Komise (ES) č. 97/95 ze dne 17. ledna 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1766/92, pokud jde o minimální cenu a vyrovnávací platbu, která se vyplácí producentům brambor, a nařízení Rady (ES) č. 1868/94, kterým se stanoví režim kvót pro výrobu bramborového škrobu (Úř. věst. L 16, s. 3).
- (⁵) Nařízení Komise (ES) č. 2236/2003 ze dne 23. prosince 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1868/94, kterým se stanoví režim kvót pro výrobu bramborového škrobu (Úř. věst. L 339, s. 45).
- (⁶) Nařízení Komise (ES) č. 2237/2003 ze dne 23. prosince 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým režimům podpor stanoveným v hlavě IV nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce (Úř. věst. L 339, s. 52).
- (⁷) Nařízení Komise (ES) č. 1663/95 ze dne 7. července 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 729/70 týkající se postupu schválení účetní závěrky záruční sekce EZOF (Úř. věst. L 158 s. 6).
- (⁸) Nařízení Komise (ES) č. 885/2006 ze dne 21. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1290/2005, pokud jde o akreditaci platebních agentur a dalších subjektů a schválení účetní závěrky EZZF a EZFRV (Úř. věst. L 171, 23.6.2006, s. 90).

Žaloba podaná dne 24. října 2013 — Isotis v. Evropská komise

(Věc T-562/13)

(2014/C 9/42)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Information Society open to Impairments — ISOTIS (Atény, Řecko) (zástupce: S. Skliris, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že Komise tím, že od žalobkyně požaduje vrácení částky 47 197,93 eur, kterou Komise vyplatila v rámci smlouvy 238940 REACH 112, porušuje spornou smlouvu;
- určil, že žalobkyně nemusí vrátit výše uvedenou částku, kterou Komise vyplatila;
- určil, že v každém případě je výše uvedený požadavek Komise v rozsahu, v němž se týká částky 13 821,12 eur, zcela neopodstatněný;
- určil, že všeobecné podmínky smluv FP6 se nepoužijí v rámci smlouvy 238940 REACH 112, a že v důsledku toho není žalobkyně v rámci sporné smlouvy povinna zaplatit žádnou částku stanovené náhrady škody (liquidated damages),
- určil, že Komise tím, že projevila svůj záměr požadovat stanovenou náhradu škody (liquidated damages) na základě všeobecných podmínek smluv FP6, porušuje spornou smlouvu 238940 REACH 112
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby, která je založena na rozhodčí doložce ve sporné smlouvě, a dále na belgickém právu, na které sporná smlouva odkazuje, předkládá žalobkyně tři žalobní důvody:

- 1) První žalobní důvod vychází z porušení dobré víry a poctivých obchodních zvyklostí Komisí. Konkrétně žalobkyně tvrdí, že Komise požadovala různé částky, aniž by uvedla přesný a konkrétní důvod, na jehož základě tyto požadavky vznikly, a že její obchodní jednání je v rozporu s ustanoveními Listiny základních práv. Mimoto žalobkyně tvrdí, že jednání Komise v rozporu s jejími smluvními povinnostmi vyplývá rovněž z jejího záměru uplatnit své požadavky na základě všeobecných podmínek uplatnitelných na jiný druh smluv (6. RP), které se odlišují od podmínek použitelných na spornou smlouvu REACH 112 (CIP).
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení ustanovení čl. II.28 odst. 1 a 5 smlouvy 238940 REACH 112. Konkrétně žalobkyně tvrdí, že Komise uplatnila své požadavky, aniž by předtím provedla kontrolu v rámci sporné smlouvy, a že se obecně a neurčitě odvolala na závěry kontroly, která se netýká sporné smlouvy REACH 112.
- 3) Třetí žalobní důvod, předložený podpůrně, vychází z toho, že požadavek Komise je zneužívající a není uplatněn v dobré víře.

Žaloba podaná dne 4. listopadu 2013 — BASF Agro a další v. Komise**(Věc T-584/13)**

(2014/C 9/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: BASF Agro BV (Arnhem, Nizozemsko); BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Německo); BASF Belgium Coordination Center (Antverpy, Belgie); BASF Española, SL (Barcelona, Španělsko); BASF Italia SpA (Cesano Maderno, Itálie); BASF Nederland BV (Arnhem); a BASF Slovensko spol. s r. o. (Bratislava, Slovensko) (zástupci: J. Montfort a M. Peristeraki, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) č. 781/2013 ze dne 14. srpna 2013, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 540/2011, pokud jde o podmínky schválení účinné látky fipronil, a kterým se zakazuje použití a prodej osiva ošetřeného přípravky na ochranu rostlin obsahujícími uvedenou účinnou látku (Úř. věst. 2013, L 219, s. 22);
- alternativně a pouze pro případ, že nebude vyhověno návrhovému žádání, prohlásit napadené nařízení za neplatné v části, ve které odnímá povolení pro používání a prodej osiva slunečnice ošetřeného fipronilem;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení vynaložené žalobkyní v těchto řízeních.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně sedm žalobních důvodů.

- 1) Zprv, Komise porušila článek 21 nařízení (ES) č. 1107/2009⁽¹⁾, jelikož při přijetí napadeného rozhodnutí nevycházela z nových nebo technických poznatků, ale spíše z „vysoce sporných“ údajů. Komise nezohlednila ani relevantní údaje z monitorování. Údaje z monitorování, které byly k dispozici, neprokázaly žádné škodlivé účinky na populace včel. Žalobkyně také tvrdí, že Komise měla nesprávně za to, že účinná látka fipronil již nesplňuje kritéria stanovená v článku 4 nařízení (ES) č. 1107/2009.

- 2) Zadruhé, Komise porušila článek 49 nařízení (ES) č. 1107/2009, protože v napadeném nařízení přijala omezující opatření pro osiva ošetřená fipronilem, aniž prokázala, že takto ošetřená osiva budou pravděpodobně představovat „závažné riziko“ pro včely, jemuž nelze čelit jinak. Dále Komise nezohlednila opatření přijatá ke snížení rizika, jež by mohla uspokojivě čelit domnělým rizikům.
- 3) Zatřetí, napadené nařízení bylo přijato na základě metody obsažené v návrzích pokynů a nikoli podle stávajících a schválených pokynů. Tímto způsobem se Komise dopustila nesprávného právního posouzení a porušení základních zásad právní jistoty a legitimního očekávání, jelikož pokyny musí být dostupné a schválené *ex ante*, před přezkumem povolení účinné látky, a nikoli až *ex post*.
- 4) Začtvrté, napadené nařízení nelze odůvodnit na základě zásady předběžné opatrnosti, jelikož podmínky použití uvedené zásady nejsou v projednávaném případě splněny. Žalobkyně konkrétně tvrdí, že rizika, jež Komise považovala za relevantní, byla založena na pouhých hypotézách, které nebyly vědecky prokázány; relevantní údaje nebyly vzaty v úvahu; posouzení rizika ze strany Komise bylo založeno na chybné metodologii; Komise nezahrnula žalobkyně do fáze hodnocení rizik, tak jak byla povinna učinit. To vedlo k přijetí opatření, jež jsou ve vztahu ke spornému nařízení nepřiměřená a nesoudržná.
- 5) Zapáté, napadené nařízení ukládá nadměrná omezení pro ošetřování osiv fipronilem, aniž jsou tato omezení přiměřená nebo nezbytná k ochraně zdraví včel v EU. Žalobkyně také zdůrazňuje, že zejména u osiva slunečnic Komise nezohlednila, že ošetření fipronilem neměla dosud nikdy nepříznivé účinky na zdraví včel.
- 6) Zašesté, z důvodu krátkého časového rámce, během něhož bylo napadené nařízení přijato, a složitosti případu nemohla Komise účinně zohlednit relevantní a podrobné připomínky žalobkyň k technickým, právním a vědeckým hlediskům závěrů Evropské agentury pro bezpečnost potravin k posudku o vyhodnocení rizik pro včely pro účinnou látku fipronil.
- 7) Zasedmé, Komise dostatečně nevysvětlila úvahy, které ji vedly k závěru, aby požádala Evropskou agenturu pro bezpečnost potravin o přezkum schválení fipronilu. Komise také nevysvětlila, proč odmítla argumenty a důkazy předložené žalobkyněmi. Z napadeného nařízení také jasně nevyplývá, jaký prvořadý cíl jeho přijetím Komise sledovala.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. 2009 L 309, s. 1).

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 1. října 2013 — Loukakis a další v. Parlament

(Věc F-82/11) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Výbor zaměstnanců Parlamentu — Volby — Nesrovnalosti ve volebním procesu“)

(2014/C 9/44)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Nicolaos Loukakis a další (Brusel, Belgie) (zástupce: M. A. Lucas, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: S. Seyr a M. Ecker, zmocněnci, původně ve spolupráci s D. Waelbroeckem, advokát, poté s A. Duronem, advokát)

Vedlejší podporující účastníci: Solidarité pour les agents et fonctionnaires européens, Syndicat général du personnel des organismes européens, Fédération de la fonction publique européenne et Pluralist (zástupce: J. Choucroun, advokát)

Předmět věci

Návrh na určení protiprávnosti voleb do Výboru zaměstnanců Parlamentu a nečinnosti Evropského parlamentu v případě různých protiprávností, kterými byl stížen volební proces.

Výrok rozsudku

- 1) Implicitní rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 20. května 2011 upustit od nesrovnalostí týkajících se voleb do Výboru zaměstnanců v listopadu 2010 se zrušuje.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Evropský parlament ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobci.
- 4) Odborové organizace Solidarité pour les agents et fonctionnaires européens, Syndicat général du personnel des organismes européens, Fédération de la fonction publique européenne, jakož i odborová organizace Pluralist ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 340, 19.11.2011, s. 41.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 17. října 2013 — BF v. Účetní dvůr Evropské unie

(Věc F-59/12) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Jmenování — Obsazení místa ředitele — Oznámení o volném pracovním místě — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení — Neexistence — Nepřípustnost“)

(2014/C 9/45)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: BF (Lucemburk, Lucembursko) (zástupce: L. Levi, advokát)

Žalovaný: Účetní dvůr Evropské unie (zástupci: T. Kennedy a J. Vermer, zmocněnci, ve spolupráci s D. Waelbroeckem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na zrušení oznámení Účetního dvora o volném pracovním místě ECA/2011/67 na místo ředitele oddělení lidských zdrojů.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) BF ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Účetním dvorem Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 227, 28.7.2012, s. 38.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 7. října 2013 — Thomé v. Komise

(Věc F-97/12) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Otevřené výběrové řízení — Oznámení o výběrovém řízení EPSO/AD/177/10 — Rozhodnutí nepřijmout úspěšného účastníka — Kritéria způsobilosti — Univerzitní diplom“)

(2014/C 9/46)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Florence Thomé (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal a D. Abreu Caldas, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: B. Eggers a M. G. Gattinara, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí orgánu Komise oprávněného ke jmenování nepřijmout žalobkyni po jejím úspěchu ve výběrovém řízení EPSO/AD/177/10-EPA a návrh na náhradu škody

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropské komise ze dne 11. listopadu 2011 a 5. června 2012 se zrušují.
- 2) Evropské komisi se ukládá, aby F. Thomé zaplatila částku 14 000 eur.
- 3) Ve zbyvajících částech žaloba zamítá.
- 4) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené F. Thomé.

(¹) Úř. věst. C 355, 17.11.2012, s. 39.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 23. října 2013 — Aristidis Psarras v. (ENISA)

(Věc F-7/12) (¹)

(„Veřejná správa — Dočasný zaměstnanec — Hodnocení — Hodnotící období za rok 2009 — Posudek o vývoji služebního postupu — Návrh na zrušení zprávy o vývoji služebního postupu — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení — Zjevně nepřipustná žaloba“)

(2014/C 9/47)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Aristidis Psarras (Heráklion, Řecko) (zástupci: L. Levi a A. Tymen, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro bezpečnost sítí a informací (ENISA) (zástupci: E. Maurage, zmocněnec, ve spolupráci s D. Waelbroeckem a A. Duron, advokáti)

Předmět věci

Návrh na zrušení hodnotící zprávy žalobce za rok 2009, jakož i rozhodnutí, kterým se vydává seznam úředníků povýšených za hodnocený rok 2010 a v případě potřeby zrušení o zamítnutí jeho stížnosti ze dne 17. října 2011.

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřipustná.
- 2) Evropská agentura pro bezpečnost sítí a informací ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Aristidem Psarrasem.

(¹) Úř. věst. C 133, 5.5.2012, s. 20.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 7. října 2013 — Marcuccio v. Komise

(Věc F-57/12) (¹)

(„Veřejná služba — Úředníci — Příspěvek v invaliditě — Odpočet výše pohledávky orgánu — Žaloba, která je zčásti zjevně nepřipustná a zčásti postrádá jakýkoli právní základ“)

(2014/C 9/48)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: C. Berardis-Kayser a G. Gattinara, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na zrušení implicitních zamítavých rozhodnutí Komise o snížení částky příspěvku v invaliditě žalobce za červen až září 2011 a na zaplacení úroku ve výši 15 %, jakož i částky 500 eur.

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se odmítá jako zčásti zjevně nepřipustná a zčásti postrádající jakýkoli právní základ.
- 2) Luigi Marcuccio ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí, včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžných opatřeních ve věcech F 57/12 R a T 464/12 P(R).
- 3) Luigimu Marcucciovi se ukládá povinnost zaplatit Soudu pro veřejnou službu částku ve výši 2 000 eur.

(¹) Úř. věst. C 227, 28.7.2012, s. 37.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 16. října 2013 — De Roos-Le Large v. Komise

(Věc F-50/10) (¹)

(2014/C 9/49)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda plenárního shromáždění nařídil vyškrtnutí věci.

(¹) Úř. věst. C 260, 25.9.2010, s. 27.

2014/C 9/47	Věc F-7/12: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 23. října 2013 — Aristidis Psarras v. (ENISA) („Veřejná správa — Dočasný zaměstnanec — Hodnocení — Hodnotící období za rok 2009 — Posudek o vývoji služebního postupu — Návrh na zrušení zprávy o vývoji služebního postupu — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení — Zjevně nepřijatelná žaloba“) 29
2014/C 9/48	Věc F-57/12: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 7. října 2013 — Marcuccio v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Příspěvek v invaliditě — Odpočet výše pohledávky orgánu — Žaloba, která je zčásti zjevně nepřijatelná a zčásti postrádá jakýkoli právní základ“) 29
2014/C 9/49	Věc F-50/10: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 16. října 2013 — De Roos-Le Large v. Komise 29

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBOURG

CS